

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
САОБРАЋАЈНИ ФАКУЛТЕТ
1995.

прилози за историју саобраћајног факултета

Владета С. ЧОЛИЋ

ПОЗДРАВИ И ПИСМА

САОБРАЋАЈНИ ФАКУЛТЕТ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Проф. др Владета С. ЧОЛИЋ

ПОЗДРАВИ и ПИСМА

БЕОГРАД

1995.

Проф. др Владета С. ЧОЛИЋ
ПОЗДРАВИ и ПИСМА

БИБЛИОТЕКА: "Прилози за историју Саобраћајног факултета
Универзитета у Београду", – Књига III

◊ РЕЦЕНЗЕНТИ:

Проф. др Смиљан ВУКАНОВИЋ
Проф. др Зоран РАДМИЛОВИЋ

◊ ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК:

Др Смиљан ВУКАНОВИЋ, ванредни професор

◊ КОРИЦЕ:

Предраг С. ЗДРАВКОВИЋ, инж. саобраћаја

◊ ТЕХНИЧКИ УРЕДНИК:

Гордана МАРЈАНОВИЋ

◊ ИЗДАВАЧ:

Саобраћајни факултет Универзитета у Београду
Београд, Војводе Степе 305

◊ КОМПЈУТЕРСКА ПРИПРЕМА И ШТАМПА:

Служба за издавачку делатност Саобраћајног факултета

◊ ТИРАЖ:

200 примерака

YU ISBN 86—7395—008—2

Издавач задржава сва права. Репродукција поједињих делова или целине ове публикације није дозвољена

Објављивање ове књиге омогућили су:

- Министарство за науку и технологију Републике Србије
- Министарство просвете Републике Србије
- Лука "Београд" – Београд
- Лука "Дунав" – Панчево
- Предузеће за водне путеве "Иван Милутиновић – ПИМ" – Београд
- Поштанска штедионица – Београд
- Југословенски аеротранспорт – ЈАТ, Београд
- Железничко транспортно предузеће "Београд" – Београд
- Градско саобраћајно предузеће – ГСП, Београд
- Аеродром "Београд" – Београд
- Јавно предузеће ПТТ Србије – Београд

САДРЖАЈ

Предговор	1
1. Поздрави	3
2. Погледи	51
3. Писма	59
4. Опроштaji	93

ПРЕДГОВОР

На другом спрату наше зграде налазим се прилично дуго. Најпре, од октобра 1983. до новембра 1987. године као продекан а од октобра 1989. године и као декан Факултета.

У том времену бивало је догађаја када се продекан, односно декан обраћао јавности или је, пак, примао писма, дописе и поруке.

Овде је извршен избор од тих писаних речи изговорених на свечаним скуповима, симпозијумима, промоцијама и, на жалост, на последњим опроштајима од заслужних чланова нашег факултета. Такође, изабрана су писма и поруке упућених и добијених од Ректората Универзитета, Министарства просвете, Савеза инжењера и техничара и других.

Уверен да ова писана казивања сведоче о историји Саобраћајног факултета у Београду као и о деловању продекана, односно декана на једном часном и одговорном послу, водио сам рачуна о одмеравању сваке речи имајући увек на уму интерес ове наше Куће, њен ауторитет и њену будућност. То сам чинио са великим моралном одговорношћу према ранијим генерацијама чије трајање настављамо, радећи на очувању и издизању угледа нашег факултета.

у Београду,
октобра 1995.

1. ПОЗДРАВИ

**Јубиларни скуп на Саобраћајном факултету, 30. октобра 1989. г.,
поводом 90 година живота проф. Лазара Ђокића**

Рођен 1899. године. Редовни професор
за предмет: ОРГАНИЗАЦИЈА ДРУМС-
КОГ ПРЕВОЖЕЊА. Хонорарни настав-
ник од 1951. до 1959. г. У сталном
радном односу на Факултету од 1959. г.
Пензионисан 1970. године

Поштовани професоре Ђокићу,

Драги професорови пријатељи и пријатељи нашег Факултета,

Имам велику привилегију да се, као тренутно први званичник Саобраћајног факултета, обратим нашем врлом професору Лазару Ђокићу поводом његовог несвакидашњег, а свима нама веома драгог јубилеја.

У оваквим приликама уобичајено је говорити о слављениковим заслугама за развој струке, установе где је провео радни век као и "друштва у целини".

Свима нама је познато шта личност професора Лазара Ђокића значи за Саобраћајни факултет и за нашу саобраћајну структу и науку.

Ми, млађи, смо о томе сазнавали од професорских колега – савременика, од некадашњих сарадника, а сада следбника али не и од самог професора.

Професор Ђокић јесте жива историја, своопште образована личност "учесник и сведок" многих забивања у овим нашим просторима и у разговору с њим сваки саговорник постаје богатији за један истински доживљај. Међутим, он никада није истицао своје пионирске заслуге у стварању ове наше Куће почевши од Машинског факултета, преко Таковске улице па све до Вождовца.

Са пуном одговорношћу, на основу личних доживљаја, могу рећи да личност професора Лазара Ђокића одише неразметљивошћу и достојанством понашања, отменошћу духа и господственошћу појаве. И све то нам је професор подарио и дарује ево већ четири деценије. Разуме се, то служи на част професору Ђокићу али и на част ове наше и његове Куће.

Ако је тако, а чини ми се да делим мишљење присутних да јесте, нека Вам је, онда господине Лазаре Ђокићу срећан рођендан и нека Вас ноге још дugo носе, а глава бистро служи.

Предајући Вам овај скромни дар, књигу "Задужбине Косова", желимо да Вас подсећа на данашњи дан (који можемо, ако се слажете, и сматрати као почетак прославе 40. годишњице Саобраћајног факултета) као и да Вас подсећа на наше вековно, мукотрпно али часно трајање под овим поднебљем.

Живели нам драги професоре на Вашу и нашу радост.

Уводна реч у књизи "Саобраћајни факултет Универзитета у Београду, 1950–1990.", децембра 1990. г.

Четири деценије високог саобраћајног школства на Београдском универзитету обележавамо у време интензивног развоја саобраћајне технике и технологије и у доба пуне афирмације саобраћајне струке и науке.

Овај јубилеј је прилика да се прикаже преглед досадашњег рада и развоја Факултета од његовог настанка до данашњих дана, прво као Висока саобраћајна школа, затим као Самостални саобраћајни одсек при Великој техничкој школи, односно Машинском факултету у Београду и најзад као Саобраћајни факултет Универзитета у Београду. Тако су, у овој књизи, многи подаци од значаја за историју Факултета сачувани од заборава.

У овим свечарским тренуцима изражавамо захвалиност свима који су својим деловањем допринели развоју Факултета и напретку саобраћајне струке и науке. Посебно се са дужним поштовањем и пијететом сећамо свих оних који су научним и стручним радом на Факултету оставили неизбрисив траг а нису више међу нама.

Свечани скуп поводом обележавања 40 година постојања и рада Саобраћајног факултета Универзитета у Београду, 14. децембра 1990. године у великом амфитеатру Факултета

Поштовани и драги пријатељи нашег Факултета,

Имам пријатну дужност и велику привилегију да вас, у својству тренутно првог званичника Саобраћајног факултета, најсрдачније поздравим и да Вам се најлепше захвалим на вашем присуству овде, међу нама, чиме сте нам указвали изузетну част у овим свечаним тренуцима нашег несвакидашњег јубилеја — 40 година постојања и рада.

Поштоване колегинице и колеге, драги гости,

У српском народу, за кога кажу да је пословично лишен смисла за слогу, има врло изразитих примера јединства и трајности који говоре супротно мишљењу да се брзо загревамо и брзо хладимо, да смо људи кратког даха и кратког памћења.

Подсетимо се тих примера и одаберимо оне који се нашој радознaloј пажњи нуде као најизразитији: Матица Српска (са својим Летописом), Српска књижевна задруга, Српска академија наука и уметности, Београдски универзитет.

Без обзира на мене и потресе током њиховог трајања, ови примери остају за свако поуздано и разумно памћење дуговеки чин истрајности, а својим историјским искуством упозорење да би свака лакомислена равнодушност према њиховој судбини оспорила плодоносну визију њихових оснивача и свих оних који су све ово време чували и развијали тековину насталу из свести покренуте најширим и свеобухватним осећањем за трајност. А та трајност је свесрдном подршком народа, непобитан доказ да се овакви културни и научни стожери наಸупрот многим променама могу одржати стаменим отпором свим и разноликовим ћудима времена.

Београдски универзитет траје већ 152 године. Веома велики број умних људи из свих области научног живота наше шире средине, не само београдске, дао је најсвесрднију потпору Београдском универзитету. То су људи који су се, не штедећи све своје способности, целим бићем предавали служби Универзитету, што значи — свом народу. Међутим, познато је, у јавном животу, и пре а и сада, ови људи много више дају него што примају. На нама је да судимо о резултатима које је постигао Београдски универзитет, али једно је неспорно:

улог знања и воље био је голем а Универзитет је увек припадао народу и увек могао да рачуна на његову подршку.

Поштовани пријатељи,

Четири деценије високог саобраћајног школства на Београдском универзитету обележавамо у време интензивног развоја саобраћајне технике и технологије и у доба пуне афирмације саобраћајне струке и науке.

Овај јубилеј је прилика да се прикаже преглед досадашњег рада и развоја Факултета од његовог настанка до данашњих дана, прво као Високе саобраћајне школе, затим као Самосталног саобраћајног одсека при Великој техничкој школи, односно Машинском факултету у Београду и најзад као Саобраћајног факултета Универзитета у Београду.

Педесетих година група истакнутих стручњака била је убеђена да је за нашу земљу, опустошену ратом, без комуникација и средстава превожења неопходно не само да обнавља пруге и путеве него и да образује стручњаке који ће организовати превоз људи и робе на што бољи начин. Уважавајући ове активности влада ФНРЈ донела је Уредбу од 13. септембра 1950. године којом је основана Висока саобраћајна школа (ВСШ) као "највиша наставно-васпитна и научна установа за:

- спремање високошколских стручњака за експлоатацију саобраћајних средстава појединачних грана саобраћаја,
- научно-истраживачки рад и учествовање у научном решавању проблема из области саобраћаја".

Висока саобраћајна школа почела је са радом од јесени 1950. године у својој новој згради на Бановом брду – садашњи Шумарски факултет, када је извршен упис студената истовремено на прву, другу и трећу годину студија. У другу и трећу годину уписивани су студенти са прослушаном првом, односно другом годином на сродним техничким факултетима (Машинском, Грађевинском, Електротехничком). Прве школске године уписало се око 140 студената на прву годину студија, а укупно преко 450.

Уредбом Владе ФНРЈ пренета је надлежност Савезне управе у погледу Високе саобраћајне школе на НР Србију, а Савет за просвету, науку и културу НР Србије укинуо је већ 5. августа 1952. године Високу саобраћајну школу као самосталну установу и припојио је тадашњој Великој техничкој школи (ВТШ) у Београду под називом "Самостални саобраћајни одсек" (ССО). Том приликом је зграда Високе саобраћајне школе на Бановом брду уступљена Шумарском факултету, а Самостални саобраћајни одсек добио је веома скромне просторије у Великој техничкој школи.

Новом реорганизацијом високог школства у Београду године 1954. распуштене су Велика техничка школа и Велика медицинска школа, а факултети

који су се налазили у оквиру ових школа ушли су у састав Универзитета у Београду. Уредбом од 28. јула 1954. године Извршног већа НР Србије решено је да Самостални саобраћајни одсек настави свој рад у саставу машинског факултета.

Све веће интересовање привреде за инжењере саобраћаја допринело је да Савет машинског факултета донесе одлуку 6. априла 1959. године да се Савету Универзитета у Београду предложи оснивање Саобраћајног факултета. Савет Универзитета је на својој седници од 29. јуна 1959. године одлучио да се оснивање Саобраћајног факултета одложи за 1960/61. школску годину, али да се већ у школској 1959/60. години обави упис студената у прву годину Самосталног саобраћајног одсека при машинском факултету.

Најзад је Законом о универзитетима (Службени гласник СР Србије бр. 23/60 од 8. јуна 1960. године) Самостални саобраћајни одсек при машинском факултету прерастао у Саобраћајни факултет Универзитета у Београду.

Од школске 1960/61. године на Саобраћајном факултету студенти се уписују од прве године студија. Факултет је од тада радио у врло тешким условима у делу зграде Рударског факултета у Таковској улици бр. 34 (неколико учионица и кабинета са просторијама за декана и продекана, финансијско и студентско одељење). У то време Факултет је користио и просторије у мањој и тесној згради на Топчидерском венцу бр. 8, где су се, осим учионица и кабинета, налазили библиотека и Лабораторија за графичко умножавање. Са растом Факултета постала је потреба за већим учионичким и другим радним простором, те су коришћење и изнајмљење просторије на више места у Београду (амфитеатар у Сарајевској улици, учионице радничких универзитета "Буро Салај", "Браћа Стаменковић" и "Веселин Маслеша").

Са $0,69 \text{ m}^2$ по једном студенту, Саобраћајни факултет се, све до уселења у нову зграду, налазио на последњем месту међу техничким факултетима на Београдском универзитету.

И у таквим тешким условима Саобраћајни факултет је уписивао максимално могући број редовних студената, бринуо о ванредним студентима, није занемарио први степен студија (на друмском, речно-поморском и ваздушном одсеку), па је организовао и Последипломске студије. Прва генерација последипломаца је уписана школске 1970/71. године и од тада је организована настава за једанаест генерација последипломаца.

Почетком 1978/79. школске године Саобраћајни факултет се уселио у своју нову зграду у улици Војводе Степе 305. Она располаже са 13.800 m^2 корисне површине (32 учионице, 5 амфитеатара, 7 лабораторијских просторија, библиотека, 86 кабинета, 18 канцеларија, сала за седнице и др.).

У последњој деценији Саобраћајни факултет је формирао рачунски центар опремљен најсавременијом техником, што је омогућило осавремењавање наставног процеса и интензивирање научно-истраживачког рада.

Пратећи развој саобраћајне струке и науке као и потребе привреде за дипломираним саобраћајним инжењерима, Саобраћајни факултет је у протеклих четири деценије једанаест пута вршио иновацију наставних планова и програма. Сваки од њих одражавао је све богатије искуство наставника и сарадника у науци и образовању, и користио повратне информације од саобраћајних инжењера из праксе. Такође, у ове планове и програме уграђивана су и искуства сличних школа у иностранству.

Данас је Саобраћајни факултет матичан за следеће научне области у саобраћају и транспорту: технологија транспорта, планирање, технолошко пројектовање, организација, експлоатација, безбедност, управљање, одржавање и економика.

Саобраћајни факултет сада школује дипломиране инжењере шест различитих профила саобраћајне струке: за железнички, друмски и градски, водни (речно-поморски), ваздушни, поштанско-телефрафско-телефонски (ПТТ) саобраћај, као и интегрални и индустријски транспорт.

Наставно-научна делатност Факултета остварује се у оквиру катедри, тј. наставно-научних јединица које се оснивају за један или више сродних предмета и које обједињују рад наставника и сарадника из одређене групе предмета ради разматрања и решавања наставно-научних и стручних питања.

На Факултету постоји 30 катедри у оквиру којих ради 19 лабораторија које се користе за практичан рад са студентима као и за остваривање програма научно-истраживачког рада.

Факултет има 203 запослена. Од тога је 131 наставника и сарадника (24 редовних професора, 17 ванредних професора, 19 доцената, 9 виших стручних сарадника, 1 виши предавач, 1 предавач, 23 асистената, 22 асистената-правника, 11 стручних сарадника, 4 приправника-истраживача).

На Факултету студира 658 редовних и 160 ванредних студената и 343 апсолвената.

Први студент је дипломирао 21.11.1953. године и од тада до 1. децембра 1990. студије је завршило 2.559 дипломираних инжењера саобраћаја, 1088 инжењера саобраћаја, магистрирало је 52 а докторирало 39 кандидата.

У библиотеци Саобраћајног Факултета од књижног фонда и остale библиотечке грађе налази се: 15.000 књига, 300 књига – легата, 260 наслова часописа, 2.270 дипломских радова, 50 магистарских радова и 59 докторских дисертација.

Факултет има развијену издавачку делатност, и то првенствено уџбеника за потребе студената саобраћаја. Лабораторија за графичко умножавање штампала је до сада 171 уџбеника и скрипата чији су аутори наставници и сарадници Саобраћајног факултета.

Научно-истраживачки рад на Факултету организован је у оквиру Института Саобраћајног факултета са циљем обједињавања научно-истраживачке делатности на Факултету и реализовања сарадње Факултета са привредним и другим организацијама код нас и у свету. У Институту су удружене све катедре Факултета. До сада је у Институту урађено 1.035 студија, пројеката и експертиза из области саобраћаја и транспорта.

Саобраћајни факултет у Београду, као прва институција за школовање саобраћајних инжењера у Југославији, својим искуством и кадровима у мноме је помогао организовању факултетске наставе у Новом Саду, Сарајеву, Битољу и Загребу, чиме је допринео ширем развоју наставе саобраћајних дисциплина и ван својих факултетских граница.

Између 2500 дипломираних саобраћајних инжењера не мали број је постао носилац развоја саобраћајне привреде а многи се сада налазе на одговорним радним местима широм наше земље.

Указом Председништва СФРЈ од 02.07.1980., поводом 30 година постојања "За нарочите заслуге и успехе постигнуте на образовању стручног и научног кадра чиме је учињен значајан допринос привредном развитку земље" Саобраћајни факултет је одликован Орденом рада са црвеном заставом.

Данас је Саобраћајни факултет израстао у снажну научну и образовну институцију која својом наставном делатношћу и бројним научно-истраживачким радовима представља најугледнију установу ове врсте у нас. Признат је и цењен и ван граница Југославије.

Наставни кадар којим сада располаже Саобраћајни факултет, стечено образовно и научно искуство, изузетно повољни услови у којима ради, успостављене многоброжне везе са саобраћајном привредом и другим научним и образовним центрима у земљи и иностранству, представљају чврст основ за даљи успешан развој Саобраћајног факултета Универзитета у Београду.

Данас, на прекретници времена обележеног демократизацијом друштвеног живота, Саобраћајни факултет се истиче, пре свега, трајношћу својих темељних опредељења изражених у сталном деловању на развоју и унапређењу саобраћајне струке и науке а за добро свог народа.

Саобраћајни факултет Универзитета у Београду има шта да каже и шта да чини. То ће моћи утолико поузданije и успешније ако се на Факултету окупљају на програмима и задацима сви они који су пројети стваралачким духом. Тај дух је био пресудан још од студеничких и грчаничких времена. Охрабрује што је он и данас жив и што стваралачка мисао међу нама проговора све гласније, све издашије и све мудрије рушећи вештачке границе.

Поштоване колегинице и колеге,

У овим свечарским тренуцима изражавамо искрену захвалност свима који су својим деловањем допринели развоју Факултета и напретку саобраћајне

струке и науке. Посебно се са дужним поштовањем и пијететом сећамо свих оних који су научним и стручним радом на Факултету оставили неизbrisив траг а нису више међу нама.

Дозволите ми, поштговани пријатељи, да завршим на начин као што сам и почeo. Са изразима срдачне добродошлице и искрене захвалности на вашој жељи и вољи да будете данас са нама.

Хвала вам на пажњи којом сте ме саслушали!

Промоција проф. Лазара Ђокића за почасног доктора
Универзитета у Београду, 09. октобра 1992. г.,
у свечаној сали Ректората

Уважени господине ректоре,

Цењени господине председниче Скупштине Београдског универзитета,

Поштовани господине професоре Лазаре Ђокићу,

Поштована породицо Ђокић,

Драги пријатељи професорови и пријатељи Београдског универзитета и
Саобраћајног факултета,

Београдски универзитет траје већ 154 године. Веома велики број умних људи из свих области научног живота наше шире средине, не само београдске, дао је најсвесрднију потпору Београдском универзитету. То су људи који су се, не штедећи све своје способности, целим бићем предавали служби Универзитета. На нама је да судимо о резултатима које је постигао Београдски универзитет, али једно је неспорно: улог знања и воље био је голем и Универзитет је увек припадао народу и увек могао да рачуна на његову подршку.

Такав Универзитет промовише данас свог врлог члана, Лазара Ђокића, за почасног доктора и ја имам заиста изузетну част и велику привилегију, да у овом древном здању, прозборим о дуговечном професоровом животу који обухвата безмalo читаво наше столеће.

Лазар Ђокић, интелектуалац какав се ретко појављује и још ређе остварује у овом поднебљу и у нашим просторима, дугог је, плодног и не ретко драматичног живота који се простире од Београда, Солуна, Марсеја, Париза и опет Београда све до данашњих дана. На том необичном и по много чему јединственом путу обављао је многе послове – увек за опште добро свог народа.

Подсетимо се најзначајнијих слика његовог живота.

Рођен је 31. октобра 1899. године у Београду, у угледној грађанској породици. Основну школу и нижу гимназију са малом матуром завршио је 1914. године у Београду. По избијању I светског рата нашао се у избеглиштву у Грчкој, да би почетком 1916. године прешао у Француску, у Марсеј, а затим у Париз – где похађа француску средњу школу и где, 1918. године на Сорбони добија државну диплому за положену велику матуру (Baccalauréat). После тога уписује се у Лицеј "Saint Louis" за класу "Matematique spéciales" ради припреме за полагање испита на конкурсу за пријем у "Ecole Centrale des Arts et Manufactures" у Паризу, где бива примљен школске 1918/19. године. Дипломирао је 1922. године.

По завршетку студија враћа се у Београд, и запошљава се у грађевинском предузећу "Бикар и друг" где 7 месеци ради као инжењер за механизацију. Затим одлази на одслужење војног ћачког рока.

После изласка из војске, крајем 1923. године, Лазар Ђокић са својим школским другом инжењером Миланом Вучом оснива у Београду Предузеће које је заступало иностране фабрике аутомобила и аутоматеријала, имало гаражу, аутомеханичарску и машинску радионицу, а бавило се и експлоатацијом моторних возила формирајући ауто-такси предузеће у Београду и Загребу као и известан број градских и међуградских аутобуских линија.

Од 1933. године до априла 1941. године налазио се на дужности генералног секретара Радио-станице Београд. По избијању II светског рата бива мобилисан као инжењер – официр аутомобилске струке. Капитулација Југословенске војске затиче га у Боки Которској где га заробљавају Италијани. Избавља се из заробљеништва и враћа се у Београд. Почетком новембра 1941. године хапси га Гестапо. Одведен је у логор на Бањици где је као талац провео три месеца. За време окупације није био запослен.

По ослобођењу земље па све до 1951. године Лазар Ђокић је на руководећим местима у Државној управи:

- начелник Техничко-контролног одељења Државног аутомобилског–саобраћајног предузећа у Београду (ДАСП),
- шеф Аутоцентра Дирекције за транспорт при Председништву владе НР Србије,
- шеф Радионичког-техничког одељења Општег транспортног предузећа НР Србије,
- директор Саобраћајног-техничког сектора Главне дирекције за јавни аутосаобраћај Министарства саобраћаја НР Србије,
- руководећи инжењер у Министарству техничке индустрије Југославије и у Генералној дирекцији за машиноградњу НР Србије.

Од 01. јуна 1951. године Лазар Ђокић по позиву прелази на Високу саобраћајну школу у Београду где је изабран за ванредног професора за предмет "Организација превоза у друмском саобраћају".

Од 1952. до 1956. године професор је Аутосаобраћајне средње техничке школе у Земуну где је предавао предмете: "Организација превоза путника и robe у друмском транспорту", "Гараже и сервиси" и "Познавање и техника моторних возила".

Од 1956. до 1958. године је руководилац Сектора за друмски саобраћај у Савезној управи за путеве Савезног извршног већа.

Од 1952. године на Самосталном саобраћајном одсеку Техничке велике школе, односно Саобраћајном одсеку при Машинском факултету Универзитета

у Београду, Лазар Ђокић је постао хонорарни наставник за предмет "Организација превоза у друмском саобраћају", а одржавао је и посебан курс из предмета "Регулисање и безбедност у друмском саобраћају".

Управа Машинског факултета Универзитета у Београду је 15. маја 1958. године примила његов хабилитациони рад под насловом: "Методе утврђивања и анализа трошкова у експлоатацији друмског саобраћаја", а 4. септембра исте године избрала га је за сталног наставника у звању ванредног професора за предмет: "Експлоатација друмских саобраћајних средстава".

Од 1960. године на новооснованом Саобраћајном факултету проф. Лазар Ђокић предаје предмете: "Организација друмског превожења", "Основни друмски саобраћај - део: експлоатација друмских возила" и "Регулисање и безбедност друмског и градског саобраћаја".

За редовног професора изабран је 20. децембра 1964. године. Пензионисан је септембра 1970. године, до 1974. одржавао је наставу на основним и последипломским студијама, а све до данашњих дана присутан је у многим активностима Одсека за друмски саобраћај и транспорт Саобраћајног факултета Универзитета у Београду.

Госпође и господо,

Професор Лазар Ђокић је ветеран Београдске саобраћајне школе, доајен наше саобраћајне струке и науке, један од стубова развоја друмског и градског саобраћаја у нас. То је човек опсежног, богатог и разноврсног дела, личност неразметљивог и достојанственог опхођења, отменог духа и господствене појаве. С правом се може рећи да је Лазар Ђокић изразити представник целог једног доба.

Поштовани пријатељи,

Дозволите ми да завршим са изразима благодарности Београдском универзитету за чин који данас обављамо и искреном жељом да се са професором Лазаром Ђокићем још дуго виђамо, дружимо и сарађујемо.

Хвала вам на пажњи и стрпљењу што сте ме саслушали.

Свечани пријем студената прве године студија на Саобраћајном факултету, 12. октобра 1992. г., у Великом амфитеатру Факултета

Драге младе колегинице и колеге,

Данас имате први час на Београдском универзитету, као новоуписани студенти саобраћаја – те изузетно важне привредне гране чијом се успешном функционисању може мерити степен организованости сваког друштва, и зато ми, најпре, дозволите да срдачно поздравим све вас, драге наше бруцаше, који се сада налазе на почетку једног пута, који би најмање требао да траје пет година, управо онолико колико трају студије на Саобраћајном факултету Универзитета у Београду – најстаријем и најавторитативнијем факултету ове врсте у Југославији који траје већ 42. године.

Због тога бих хтео да вас у најкраћем упознам са нашим, а од сада и вашим Саобраћајним факултетом.

Висока саобраћајна школа основана је 1950. године да би 1952. била припојена тадашњој Техничкој великој школи у Београду под називом: Самостални саобраћајни одсек. Од 1954. године Самостални саобраћајни одсек наставља свој рад у саставу Машинског факултета, а од 08. јуна 1960. Самостални саобраћајни одсек постао је Саобраћајни факултет Универзитета у Београду.

Саобраћајни факултет је дуго радио у врло тешким условима, да би се почетком 1978/79. школске године уселио у нову зграду, у којој ћете и ви студирати, а која располаже са 13800 м² корисне површине (32 учионице; 3 амфитеатра; библиотека; сала за седнице; рачунски центар са 14 терминала; лабораторије са савременом опремом за истраживање карактеристика саобраћаја; штампарија која служи првенствено за техничку обраду и штампање књига намењених нашим студентима; студентски ресторант).

Рећи ћу вам још нешто. Први студент је дипломирао 21.11.1953. године и од тада је на Саобраћајном факултету Универзитета у Београду (закључно са 10.10.1992. године) дипломирало 2690 студената. Звање инжењера саобраћаја стекло је 476 студената, магистрирало 61 и докторирало 45 кандидата.

Ово је резултат рада наше школе а и део личне карте нашег факултета у којој ћете, надам се, и ви заузети своје одговарајуће место.

Навео сам вам податке о броју дипломираних студената да бисте себи поставили питање: ако је толики број студената завршио факултет зашто онда не бисмо могли и ми? Размишљање је потпуно исправно, јер план и програм универзитетских студија прилагођен је вашем знању из средње школе. Али,

при томе треба имати на уму да су студије посао, а да је сваки посао успешан само ако се редовно ради. То значи да је неопходно да стално похађате и предавања и вежбе из свих предмета, разуме се уз одговарајуће учење, тј. рад. Ово је основ успешног студирања.

Покушајте да прихватите овај добронамеран савет, и видећете успех неће изостати.

У вашим напорима да што боље савладате прелаз из средње школе на Универзитет, наставници и сарадници Саобраћајног факултета спремни су да вам помогну по многим питањима.

Надам се да ће, упркос тренутно несрећеним приликама у нас, ваша воља за студирањем бивати из дана у дан све постојанија, и у том уверењу желим вам свако добро и пуно успеха у животу и раду.

Хвала вам на пажњи.

**Отварање XX Симпозијума о операционим истраживањима
(SYM-OP-IS'93), 05. октобра 1993. г., у Великом амфитеатру
Саобраћајног факултета у Београду**

Поштоване колегинице и колеге – учесници Симпозијума,
Драги гости,

Осећам изузетно задовољство али и велику одговорност што могу да вас срдачно поздравим у име организатора XX Симпозијума о операционим истраживањима: Факултета организационих наука Универзитета у Београду, Института "Михаило Пупин" - Београд, Економског института - Београд, Рударско-геолошког факултета Универзитета у Београду, Економског факултета Универзитета у Београду и Саобраћајног факултета Универзитета у Београду као непосредног организатора и домаћина овог скупа, који је увек до сада (а то ће чинити и убудуће) широм отварао своја врата за све одговарајуће научне и стручне скупове.

Велико је задовољство (ако се у овим нашим познатим неприликама може бити макар мало задовољан) обратити се угледним операционим истраживачима и зажелети им успешан и плодотворан рад у веома значајном послу; развоју и примени операционих истраживања у нашој земљи.

Међутим, с друге стране, велика је одговорност организатора и домаћина Симпозијума за успешну организацију вишедневног одвијања овог научног скупа, што зависи од низа чинилаца од којих су многи случајног (стохастичког) карактера – дакле, ми немамо на њих утицаја.

Но, надам се да делим ваше мишљење да ће се XX Симпозијум о операционим истраживањима одржати на најбољи могућ начин. При томе изражавам велику захвалност Министарству за науку и технологију Србије које је имало пуно разумевање за овакав научни скуп и финансијски помогло организацију Симпозијума као и штампање Зборника радова. Исто тако, захваљујем се и предузећима спонзорима: Јавно предузеће ПТТ саобраћаја "Србија", СБС - Београд и Југопетрол - Београд.

Познато је да операциона истраживања имају веома широку примену у многим областима: економији, енергетици, пољопривреди, рударству, геологији, водопривреди, саобраћају и транспорту - што, свакако, значи и бављење науком о операционим истраживањима одговарајућих стручњака.

У том смислу хтео бих да истакнем не мали допринос институција - организатора овог Симпозијума: На основним студијама Саобраћајног факултета постоји предмет "Операциона истраживања", као и три курса истог предмета

на последипломским студијама. На Факултету организационих наука делује Катедра за операциона истраживања као и Лабораторија ЛАБОПИС, Економски институт развио је примену операционих истраживања у економици индустрије, док Институт "Михаило Пупин" примењује операциона истраживања на проблемима управљања у сложеним системима.

Желим да нагласим да су до 1991. год. једини облици организоване активности стручњака ове области били годишњи Симпозијуми о операционим истраживањима (SYM-OP-IS). У 1991. год. почeo је да излази и часопис YUJOR.

Што се тиче Саобраћајног факултета Универзитета у Београду, Факултет је преко својих наставника и сарадника активан учесник ових Симпозијума од самог почетка.

Може се рећи да су саобраћајни стручњаци, захваљујући познавању метода математичке статистике и операционих истраживања постигли веома значајне резултате у науци - што показују бројни радови изложени на разним конгресима и симпозијумима у нашој земљи и иностранству. Такође, остварили су плодну сарадњу са привредом која се стално унапређује. Ова сарадња је допринела оптимизацији многих процеса рада у лукама, на железници, аеродромима, у друмском и градском саобраћају, у ПТТ саобраћају.

Опростите ми што сам вашу пажњу овога задржао, али сам желео да објасним како је нама - саобраћајним стручњацима веомастало да се наука о операционим истраживањима још више и брже развија.

Цењени учесници Симпозијума,

Више пута до сада сам истакао, а сада ћу и поновити, да је једна од особености скупова ове врсте и остваривање низа нових сусрета као и обнављање постојећих колегијалних и пријатељских веза. Надам се да ће из овог нашег вишедневног дружења произести идеје које ће се касније развити у нове научно-истраживачке радове, књиге и студије.

Дозволите ми, поштоване колегинице и колеге, да завршим са изразима срдачне добродошлице и жељом за успешан рад као и пријатан боравак овде, на Саобраћајном факултету у Београду.

Хвала вам на пажњи и стрпљењу што сте ме саслушали.

Уводна реч у Информатору о Саобраћајном факултету,
јун 1994. г.

Драге младе колегинице и колеге,

Ваш животни пут се, завршетком средње школе, нашао на судбоносном раскршћу. Један део ваших другарица и другова покушаће да се запосли и бар за сада, неће наставити даље школовање. Али, ви који сте се определили за студије на једном од факултета Универзитета у Београду, постављате себи нимало лако и веома одговорно питање: Који факултет изабрати? Којом струком се бавити у будућности? Од одлуке коју ћете донети зависиће цео ваш будући живот и рад.

Зато ћемо покушати да вам помогнемо. Овај Информатор управо има за циљ да вам приближи студије саобраћаја, те изузетно важне привредне гране чијом се успешном функционисању може мерити степен организованости сваког друштва.

Информатор ће вам дати одговор на многа питања: о условима и начину студирања на Саобраћајном факултету, најстаријој и најугледнијој установи ове врсте у Југославији, која постоји већ 44 године; о студентском стандарду; о пословима на којима раде дипломирани саобраћајни инжењери као и о могућностима запошљавања.

Пажљиво прочитате овај Информатор. Разговарајте и са вашим познацима који већ студирају на нашем факултету. Обиђите нашу нову зграду да бисте се непосредно уверили о изванредним могућностима и условима за студије. А, онда се одлучите.

Биће нам драго уколико смо вам помогли да донесете правилну одлуку о вашем будућем позиву. С тим уверењем желимо вам свако добро и пуно успеха у животу и раду.

Свечани скуп на Саобраћајном факултету, 30 септембра 1994. г. приликом одласка у пензију проф. др Радована Банковића

Рођен 1929. године. Редовни професор за предмет ЈАВНИ ГРАДСКИ ПУТНИЧКИ ПРЕВОЗ. На Факултету ради од 1969. г. Продекан од 1973. до 1975. г. Декан од 1975. до 1979. г. Шеф Катедре за Јавни градски превоз. Пензионисан 01. октобра 1994. године

САОБРАЋАЈНИ ФАКУЛТЕТ
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
11 000 БЕОГРАД
ВОЈВОДЕ СТЕПЕ бр. 305
Телефон: (011) 49-32-11
Телефакс: 46-62-94

Поводом одласка у пензију нашег професора др Радована БАНКОВИЋА
позивам Вас да присуствујете коктјелу који ће се одржати у Петак, 30. септембра 1994. године у 11 сати у Наставничком клубу Саобраћајног факултета

С поштовањем,

ДЕКАН
САОБРАЋАЈНОГ ФАКУЛТЕТА

Проф. др Владета ЧОЛИЋ, дми.диз.

Поштовани господине професоре Радоване Банковићу,

Цењене колегинице и колеге,

Драги пријатељи професорови и пријатељи Саобраћајног факултета Београдског универзитета,

Београдски универзитет траје већ 156 година. Веома велики број умних људи из свих области научног живота давао му је и даје најсвесрднију потпору. То су људи који су се, не штедећи све своје способности, целим бићем предавали служби Универзитету.

Усуђујем се да кажем да њима припада и наш врли и уважени професор Радован Банковић и ја имам заиста изузетну част и велику привилегију да му се обратим у овом значајном и свечаном тренутку његовог живота, а и летописа Саобраћајног факултета.

Рекох: значајан. То јесте тако, јер одлазак у пензију представља пре-ломни тренутак у човековом живљењу. Значи крај једног и почетак новог начина живота.

Али, верујем: и свечан. Зашто? Зато што је професор, Богу хвала, дочекао пензију у пуној физичкој и духовној снази, с несмањеним радним спо-собностима. Па, то је за радовање. Име професорово као да нам на то указује.

А уверен сам, док год професор жели, хоће и може, он ће бити са нама а и ми са њим.

Зато се овај дан може сматрати свечаним и зато имам част да се обратим човеку за кога је доајен наше саобраћајне струке и науке, честити професор Лазар Ђокић (а њему се мора и може веровати) написао у закључку реферата за његов избор у редовног професора: "Посебно треба истаћи врлине које га красе као човека, а које испољава у свакој прилици. Увек уздржан, начелан, објективан и добронамеран при заузимању става по појединим проблемима, пун такта, толеранције и човечности у личним питањима. То га чини човеком у правом смислу те речи".

А привилегован сам, јер сам се баш ја нашао на овом месту да бих га поздравио у име нашег и његовог Факултета.

Лично, према професору Банковићу осећам велико поштовање – не стра-хопштовање, и срдочну захвалност јер сам у њему наилазио на подршку у целокупном свом раду на Саобраћајном факултету – од асистентских па све до данашњих дана.

Прилично дugo се налазим на другом спрату наше зграде и чини ми се да сам све то време осећао дискретну и добронамерну професорову пажњу, бдење и бригу о томе каквим ће путевима ићи Факултет под руководством нас петнаест–двадесет година млађих.

Посебно сам му захвалиан што је сав свој ауторитет уложио у рад нашег Савета и где је, као његов дојућерашњи председник, битно допринео једној радној и пријатељској атмосфери.

Ако бих у једној реченици осликао професоров однос према нама, његовим млађим колегама, рекао бих онда да је професор Радован Банковић човек који иде поред нас да бисмо се на њега ослонили а не испред па да се о њега саплићемо.

Колегинице и колеге,

Захвалим се професору Банковићу за све што је учинио за сваког од нас посебно и, разуме се, за Саобраћајни факултет у целини.

Велика је морална обавеза према његовој личности да се не проигра наследство које нам је он, са себи сличним, оставио. Наша захвалност ће бити истинска само уколико на томе истрајемо.

Поштовани пријатељи,

Дозволите ми да завршим са изразима благодарности према професору Банковићу, једном од стубова развоја друмског и градског саобраћаја у нас, и са искреном жељом да се са професором још дуго виђамо, дружимо и сарађујемо.

Драги професоре Банковићу,

У име свих нас желим да Вас добро здравље служи још много година на радост Вашу, Ваше породице и Вашег Саобраћајног факултета.

Живели!

Честитка проф. др х.с. Лазару Ђокићу за 95. рођендан,
31. октобра 1994. г.

Проф. др х.с. Лазар Ђокић
Хиландарска 13, Београд
број телеграма 81185

Поштовани господине професоре,

Са великим задовољством честитам Вам деведесет пети рођендан. Ви сте били и остали део Саобраћајног факултета у чије је оснивање и укупни досадашњи рад уgraђена и Ваша стваралачка личност. У име Вашег и нашег факултета желим Вам добро здравље и још пуно сретних година.

Искрено Ваш

Декан Саобраћајног факултета

Проф. др Владета Чолић

Избор Проф. др Вукана Вучића за иностраног члана
Српске академије наука и уметности

Проф. др Вукан Вучић, дипломирани са-
обраћајни инжењер, професор Универзи-
тета у Пенсилванији (САД), изабран је
27. октобра 1994. г. за иностраног члана
Српске академије наука и уметности

F A X

SAOBRACAJNI FAKULTET UNIVERZITETA U BEOGRADU
FACULTY OF TRANSPORT AND TRAFFIC ENGINEERING UNIVERSITY OF BELGRADE

Vojvode Stepe 305, 11000 Beograd

Tel: ++381 (0)11 49 32 11

Fax: ++381 (0)11 46 62 94;

1. Šalje DEKAN SAOBRACAJNOG FAKULTETA - Prof. dr Vladeta ČOLIĆ
(From) Prof. dr Vukan Vučić

2. Prima 991215-573-2065
(To)

3. Fax broj 991215-573-2065
(Fax No.)

4. Predmet

5. Datum 31.10.1994. 6. Broj strana 1+1
(Ref.) (Date) (Page to follow)

Poštovani profesore Vučiću,

Sa neskrivenim задовољством smo saznali za Vaš izbor u Srpsku akade-
miju nauka i umetnosti.

Posebno smo ponosni što ste Vi prvi saobraćajni inženjer ponikao s
našeg fakulteta koji je izabran za akademika.

Koristim priliku da Vam najiskrenije čestitam na ovom velikom prizna-
nju Vašem naučnom radu, ali, nadam se da ćete se složiti, i celokupnoj našoj sao-
braćajnoj struci i nauci pa i Saobraćajnom fakultetu Univerziteta u Beogradu.

U име нашег i Vašeg fakulteta, želim Vam, profesore Vučiću, svako dobro
u ličnom životu i stručnom i naučnom radu.

Srdačno Vaš,

DEKAN SAOBRACAJNOG FAKULTETA

Prof. dr Vladeta ČOLIĆ, dipl.ing.

PROFESSOR DR. VUKAN VUKAĆ

DRAgi VukacE

Cil sveg preča òestitam tvoj ubor za
člara srpske akademije nauka i umetnosti.
To je veliki uspeh sa tete čina, ali je isto
tako međutim sa nisu saslušavaju stručni i
njenu akademiju.

Nadam se da ćemo to obeležiti učivo
i udeš došao orde.
Srećno povratak potrođici

Prvi proateljene povratak

Berlino 31-X-1094

Prof. DR. Radovan Branković

Београд, 16.11.1994

Драги Вукане.

Са највећим задовољством,
захваливјући љубавношћи дејана
нашег драматурга, којега - про-
дескура Јованка, из свеј срце, обич
и пажњом, чинијујући вам честитане
новогодишње изборе за члана Српске
академије наука и уметности.

Честитим вама избранеји
честитим радом, нападав та
научним радом највише, и чисту речи
и својским размишљањима, вам сите им
највеће честитане и првој мери
и заступљени.

Уверен сам да ће то бити спа-
сак постизајући за вами будућа
још већа преуспета, икоје биће се
најбоље одговарјало и свом спасу
и просу...

Срећан сам да сме би члан изборе
"саобраћајак" - београдских.

Ваша и вашој женеви и дратовј
сопствени најбољији пожелји и
и бачији мићи среће и честеја

dr. h. c. Јасар Ђорђић
доктор инжењер
професор
Саобраћајни
факултет

UNIVERSITY of PENNSYLVANIA

School of Engineering and Applied Science
 Department of Systems
 Philadelphia, PA 19104-6315 USA
 Tel. 215/898-8345; FAX 215/573-2065

Vukan R. Vuchic, Ph.D.
*UPSI Foundation Professor
 of Transportation Engineering*

Prof. Dr. Vladeta Čolić, Dekan
 Saobraćajni fakultet
 Vojvode Stepe 305
 11000 Beograd
 Jugoslavija

02. 11. 1994

Dragi kolega Čoliću,

Najsrdačnije zahvaljujem na Vašoj čestitci povodom mog izbora u Akademiju.

Moja stručna karijera je počela na Saobraćajnom fakultetu u Beogradu. Tu sam dobio ne samo svoje osnovno znanje, nego i moj entuzijazam za saobraćaj, koji su mi bili odlična baza za dalji rad sve do sada. Ja sam uvek cenio posebno moje veze sa Saobraćajnim fakultetom i svakom prilikom isticao moje "stručno poreklo". Uvek pokušavam da održim veze sa fakultetom i doprinesem koliko mogu.

Čestitanja koja sam primio sa, kako tačno kažete, Vašeg i mog fakulteta, zato posebno cenim. Ovom prilikom želim da se sa svoje strane zahvalim na saradnji i podršci koju mi fakultet pruža: ja ne bih bio izabran u Akademiju da nije bilo inicijative mog kolege sa kojim saradjujem još iz studentskih dana, Nenada Jovanovića; da nije bilo inicijative mog drugog kolege, takodje kroz nekoliko decenija, Radovana Bankovića; moja knjiga ne bi bila prevedena i objavljena u Jugoslaviji, itd.

Ovo su razlozi iz kojih ja smatram da Saobraćajni fakultet ima ogroman ideo u mom izboru u Akademiju. Zato ja najlepše zahvaljujem Fakultetu, kao i svima vama pojedinačno, na ovoj dugogodišnjoj saradnji i očekujem da će se ona nastaviti i još više pojačati ovim dogadjajem.

Uz srdačne pozdrave Vama, kolega Čoliću, kao i svim članovima fakulteta,

 Vukan R. Vuchic, Ph.D., Dipl.-Ing.
UPSI Foundation Professor

P.S. Posle faksiranja, šaljem Vam uz original ovog pisma primerak mog rezimca koji sam poslao u Akademiju za moju kandidaturu u maju, da vidite da je Saobraćajni fakultet spomenut na više mesta.

PENN

Profesor Vukan R. Vučić (Vuchic)

1. Lični podaci

Rodjen:	14. 01. 1935. u Beogradu.
Roditelji:	Dr. Radmilo T. Vučić, biv. Profesor Bogoslovskega fakulteta u Beogradu; Dr. Marija R. Vučić, biv. Profesor Učiteljske škole u Beogradu.
Životni tok:	Odrastao u Beogradu; 1960 - otišao na rad u Nemačku; 1961 - imigrirao u SAD. Živi sa porodicom u Filadelfiji.
Porodica:	Ženjen 1960. u Parizu. Supruga Dr. Radmila V. Vučić iz Beograda. Deca: Monika, Boris, Lili i Viktor.
Pozicija:	UPS Foundation Professor of Transportation Engineering, University of Pennsylvania.
Adresa:	Department of Systems Engineering, University of Pennsylvania, Philadelphia, PA 19104-6315, USA. Tel. 215/898-8345; Fax 215/573-2065. Kućni tel. 610/565-4644.

2. Obrazovanje i stručne aktivnosti u Jugoslaviji

2.1 Studirao na Gradjevinskom fakultetu, zatim na Saobraćajnom Odseku Mašinskog fakulteta u Beogradu, gde je diplomirao 11. juna 1960.

2.2 Za vreme studija na Saobraćajnom Odseku 1956-60 radio je veoma intenzivno na mnogim stručnim akcijama:

- Osnovao i organizovao predavanja u okviru "Saobraćajne Tribine" na fakultetu;
- Organizovao sa kolegama i preduzeo prva brojanja saobraćaja na ulicama Beograda;
- Držao, još kao student, predavanje u DIT-u;
- Objavio 6 članaka i 6 prikaza u časopisima "Saobraćaj" (DIT-a) i "Saobraćaj u Gradovima".

2.3 U diplomskom radu Vučić je izneo prvi put u Jugoslaviji teoriju saobraćajnih svetlosnih signala i tehniku njihove sinhronizacije; takođe je dao principe nacrta saobraćajnih raskrsnica i uveo pojam kanalizovanja saobraćaja. Ove tehnike je primenio na tri glavne magistrale u Beogradu. Delovi diplome su objavljeni u DIT-ovom časopisu "Saobraćaj" (6/1961).

3. Prva zaposlenja i više studije

3.1 Prvu godinu posle Diplome (6/1960-4/1961) Vučić je radio kao **Inženjer za Planiranje u Hamburger Hochbahn AG (HHA) u Hamburgu**, jednoj od vodećih kompanija javnog gradskog prevoza (JGP) u Nemačkoj. Radio je planove i projektovao nove metro (U-Bahn) linije, novi tip terminala sa direktnim presedanjem između više vidova transporta (najviše metro-autobus), autobuske stanice, raskrsnice sa specijalnim trakama za bicikliste, itd. HHA je tada imala 6 doktora nauka i uvela mnoge nove koncepte u organizaciji i tehnici JGP.

3.2 U aprilu 1961. Vučić prelazi u SAD, gde radi (1961-1963) za veliku konsultantsku firmu **Wilbur Smith and Associates** u New Haven, CT na planiranju drumskog saobraćaja.

3.3 Postdiplomske studije radi na University of California u Berkeley-ju 1963-1966 i dobija **Magistraturu (1965.)** i **Doktorat (1966.)**. Disertacija "Optimalna rastojanja stanica na linijama JGP" je bazirana na metodama operacionih istraživanja.

3.4 Za vreme studija u Berkeley-ju Vučić takođe radi kao konsultant na projektovanju stanica za Bay Area Rapid Transit (BART) - **regionalni metro**. Ovaj metro je bio koncipiran sa velikim nizom novih tehničkih i eksploatacionalnih elemenata, kao što su automatska vožnja, velika brzina (Max 130 km/h), visoki kapacitet (30,000 ponudjenih sedišta na sat po smeru) i novi tip stanica (sa parkingom za hiljadu automobila), te je time postao prototip za novu generaciju metroa koji su kasnije gradjeni (Washington, Atlanta, Los Angeles, Sao Paulo u Brazilu, i drugi).

Pored projektovanja raznih objekata, Vučić je napisao za arhitektonsku firmu Wurster, Bernardi & Emmons priručnik za tehničke standarde i projektovanje stanica BART-a sa intenzivnim presedanjem između raznih vidova saobraćaja (autobus, taxi, auto, bicikl i pešak). - Takodje je radio na projektima za nekoliko univerzitetskih kampusa i regionalnih kupovnih centara u Kaliforniji.

3.5 U januaru 1967. dolazi kao **docent (Assistant Professor)** na University of Pennsylvania, gde osniva program u Saobraćajnoj Tehnici (Transportation Engineering) (vidi pasos 4.1). Tu postaje **Vanredni Profesor (1970.)**, **Redovni Profesor (1975.)**, a 1990. dobija **UPS Foundation Chair** - zaveštanoj katedru (UPS - United Parcel Service - je jedna od najvećih transportnih kompanija u svetu, koja je zaveštala fondove za ovu počasnu katedru na Univerzitetu). Većina njegovog stručnog rada od 1967. godine do danas odvija se sa njegove pozicije na ovom Univerzitetu.

4. Akademski rad, aktivnosti i predavanja

Kompletan spisak Vučićevih akademskih aktivnosti data je u njegovom Resimu. Najvažnije među njima su sledeće:

4.1 Organizovao (1967) program Saobraćajne Tehnike (Transportation Engineering) na University of Pennsylvania, jednom od najstarijih i najpoznatijih univerziteta u SAD (osnovao ga je Benjamin Franklin 1740.).

4.2 Predaje niz predmeta iz tehnike saobraćaja, transporta i gradjevine, kao npr.:

- Uvod u tehniku saobraćaja (drumski, gradski, železnički, avionski vidovi; ekonomija; planiranje, itd.)
- Tehničko projektovanje;
- Organizacija gradnje (Construction Management);
- Projektovanje saobraćajnih objekata;
- Tehnika drumskog saobraćaja (Traffic Engineering);
- Sistemi i tehnika javnog gradskog prevoza;
- Eksploracija, ekonomija i planiranje JGP;
- Analiza transportnih sistema.

Prva tri predmeta su za osnovne studije, ostali su postdiplomski.

4.3 Održava stručne kontakte sa kolegama - profesorima na mnogim univerzitetima širom sveta, kao npr. Berkeley, Indiana, Edmonton, Beograd, Hannover, London, MIT, München, Tokyo, Zürich, Roma, Virginia, Caracas i Stellenbosch (RSA). Održavao je intenzivne kontakte sa Dr.-Ing. Friedrich Lehner-om, vodećim stručnjakom za JGP i gradsko planiranje u Nemačkoj, do njegove smrti 1979. godine. Takođe saraduje, još od svojih studentskih dana, sa Međunarodnom Unijom za Javni Saobraćaj (UITP) u Briselu (član Redakcionog odbora za njihov časopis Public Transport International), kao i sa Udruženjem Nemačkih Preduzeća (VDV) u Kölnu.

4.4 Vučić je često pozivan da predaje na univerzitetima. On je do sada držao oko 70 predavanja na preko 50 raznih univerziteta na svih šest kontinenata, na tri jezika ili sa prevodom na druge jezike (vidi listu pod #11 u Rezimeu). Medju ovim predavanjima ističu se posebno sledeći veći angažmani kao Visiting Professor:

- Saobraćajni fakultet u Beogradu: Serija predavanja na postdiplomskim studijama, 1970;
- Carnegie-Mellon University, Pittsburgh: Predavanja od 4-7 sati u sedam uzastopnih godina, 1973-79;
- Universidad Simon Bolívar i Universidad Central, Caracas, Venezuela: Serija predavanja na postdiplomskim studijama, 1978 i 1981.
- Universities of Tokyo, Hokkaido, Kobe, Kyoto i Tokyo Institute of Technology: Turneja predavanja na japanskim univerzitetima 1979.

- Universiteit van Stellenbosch, RSA (Južna Afrika): Predavao 2-3 kursa (oko 30-40 sati) na svakoj od četiri posete u toku leta 1981, 1982, 1983 i 1993.

- Universidade Tecnica de Lisboa, Portugal: Predavao kratke postdiplomske kurseve (16 odn. 20 sati), 1988 i 1990.

Medju ostalim predavanjima značajnija su:

- U Italiji: Universita di Roma, Napoli i Salerno: Predavanja na više navrata - 1986, 1987, 1989 i 1991.

- U Jugoslaviji: Beograd, Zagreb i Rijeka (prva dva na više navrata izmedju 1970 i 1991);

- Technische Universität München (1972, 1973, 1987);

- Princeton University (1974);

- University of California, Berkeley (1974);

- Massachusetts Institute of Technology (1980);

- ETH Zürich (1987, 1991);

- Ecole National des Ponts et Chaussees (1988).

4.5 Član je sledećih stručnih udruženja i organizacija:

- DIT, Beograd (održava članstvo koliko je tehnički moguće);

- International Union of Public Transport (UITP), Bruxelles (od 1962);

- Institute of Transportation Engineers (ITE), Washington (1965);

- Transportation Research Board (TRB), Washington (1968);

- American Society of Civil Engineers (ASCE), (1971).

U nekim od ovih društava je aktivan u raznim sekcijama, komisijama, recenzijama publikacija, itd.

4.6 Vučić je radio na istraživačkim programima za Ministarstvo Saobraćaja Federalne Vlade SAD, države Pensilvanije i grada Filadelfije.

4.7 Vučić je bio pozivan da podnese stručna mišljenja o saobraćajnoj politici i pojedinim zakonima u nekoliko komisija Kongresa SAD, Komisiji Gradonačelnika SAD, kao i u gradu Filadelfiji (Stavke pod #10b u Rezimeu).

4.8 Značajni seminari i predavanja uključuju sledeće:

- Ministarstvo Saobraćaja države Ontario, Kanada: jedini predavač na jednodnevnom (6 sati) seminaru na temu "Planiranje javnog gradskog prevoza"; Toronto, 1975;

- Federalno Ministarstvo Transporta Južne Afrike: jedini predavač na jednodnevnom (7 sati) seminaru na temu "Gradski saobraćaj i saobraćajna politika"; Pretoria, 1981.

- Sa četvoricom kolega održao trodnevni kurs "Planiranje Metroa" u Taipei, Taiwan, 1980.

- Organizator tri jednodnevna seminara "Tekući problemi saobraćaja u gradovima" na University of Pennsylvania, 1989, 1990 i 1993.

- Glavni predavač na seminarima o gradskom saobraćaju u Čicagu, Bergenu i Oslu, 1991.

- Glavni predavač na plenarnoj sednici 30-og Kongresa Medjunarodne Unije Lokalnih Vlasti (IULA) u Oslu, 1991; Kongresu je prisustvovalo oko 3000 delegata iz 87 zemalja.

- (U pripremi): Glavni predavač na dvodnevnoj Konferenciji na temu "Gradovi sa povoljnom socijalnom i eko-sredinom" ("Liveable Cities") u Melbournu, Australija, juni 1994.

- (U pripremi): Pozvan kao gost-predavač na jubilarnom (80-god.) Kongresu Udruženja Gradjevinskih Inženjera Japana; Yokohama, novembar 1994.

5. Objavljeni radovi

5.1 Rezultati Vučićevog istraživačkog rada objavljeni su u **28 tehničkih publikacija**, oko 90 članaka i nekoliko knjiga. Ove publikacije su izdane u mnogim zemljama (SAD, Nemačka, V. Britanija, Jugoslavija, Belgija, Italija, Japan, Koreja i drugim). Uz originalne radove na srpsko-hrvatskom, engleskom i nemačkom, članci i knjige su objavljeni na francuskom, italijanskom, španskom, japanskom, korejskom i kineskom jeziku.

5.2 Najvažnije delo Vučića je knjiga

"Urban Public Transportation Systems and Technology"
("Javni gradski prevoz: sistemi i tehnika"),

(Prentice-Hall, 1981). Ova knjiga je prikazana veoma pozitivno u preko 20 stručnih časopisa objavljenih u SAD, Jugoslaviji, V. Britaniji, Nemačkoj, Francuskoj i Australiji. Ona je prevedena na srpsko-hrvatski i objavljena u Beogradu (Naučna knjiga, 1987), na japanski i objavljena u Tokiju (1990); njeni delovi su prevedeni na španski i kineski. Knjiga se upotrebljava na mnogim univerzitetima, kao i u institutima za planiranje, kompanijama JGP, konsultantskim firmama, i dr., u mnogim zemljama. Elementi iz ove knjige i razni podaci citirani su u mnogim drugim udžbenicima u SAD, Japanu i drugim zemljama.

5.3 Obim, materijali i naučni doprinos Vučićevih publikacija su prikazani u sledećoj tački ("Naučni rad i doprinos"). Njihov značaj i primena mogu se oceniti po činjenici da su, kao i knjiga, mnogi članci i tehnički izveštaji citirani, prevedeni na druge jezike i objavljeni u drugim zemljama. Naprimjer, članak o razvoju zakašnjenja na linijama JGP ("Fahrplanstörungen.." (#8.14 u Rezimeu)) bio je objavljen u Nemačkoj; nakon toga UITP organizacija u Brislu je trazila da objavi taj članak, u nešto razradjenoj verziji, u svom časopisu na tri jezika (#8.15). Na isti način prevedeni su i članci o Federaciji JGP (#8.19 i #8.22), o ubrzanim vozovima ("Skip-stop Operation") (#8.25 i #8.42), i o automatskoj vožnji metro vozova (#8.28 i #8.37). Članci #8.61a, #8.73a i nekoliko drugih su takođe prevedeni sa engleskog na nemački, srpsko-hrvatski, italijanski, japanski i druge jezike.

5.4 Mnogi tehnički izveštaji Vučića su našli nekoliko raznih vrsta primena. Nekoliko izabranih primera raznih primena su:

- Tehničke publikacije o optimalnim lokacijama stanicama u liniskom prevozu (#9-a), "Vrednost brzine u JGP" (#9-d) i "Sinhronizovane mreže JGP" (#9-m) upotrebljavaju se u istraživanjima i za predavanja na univerzitetima;
- Tehnička publikacija o Lakom Metrou (#9-e) upotrebilo je Ministarstvo Saobraćaja SAD da formuliše politiku vlade prema ovom vidu JGP;
- Tehnički izveštaji za planiranje autoputa I-476 u Filadelfiji (#9-l), mrežu lakog metroa u Edmontonu, Kanada (#9-p), regionalnog metroa u Pertu, Australija i prigradske železnice u Filadelfiji, SAD (#9-s) upotrebljeni su direktno za gradnju ovih sistema i oni su sada u eksploataciji.

6. Naučni rad i doprinos

U svom radu i naučnom istraživanju Vučić obuhvata veoma širok domen: od tehničkih radova i nacrta fizičkih objekata (raskrsnica, signala, redova vožnje, gradske mreže), preko

metoda planiranja i ekonomskih analiza, do saobraćajne politike na svim nivoima - od grada do federalne vlade. On je takođe aktivan u mnogim diskusijama o svetskim trendovima u razvoju gradova, transporta i saobraćaja.

Kroz svoje objavljene radove, brojna predavanja i naučne diskusije na mnogim univerzitetima i stručnim skupovima, Vučić je **uveo niz novih koncepta, definicija i teorija medjusobnih odnosa elemenata u oblasti saobraćaja i gradova**. Izabrani najznačajniji naučni doprinosi su dati ovde u sažetom opisu, klasificirani u sedam oblasti.

6.1 Teorija vidova javnog gradskog prevoza. U veoma kompleksnoj problematici vidova gradskog transporta i saobraćaja Vučić je razvio i objavio u nizu publikacija (a posebno u glavi 2 njegove knjige) sledeće naučne doprinose koje su postale baza za **integriranu teoriju vidova gradskog transporta**:

a. Postavio **bazu za definiciju vidova JGP**: tri karakteristike koje određuju vid jesu **kategorija trase, tehnički elementi i način pružanja usluge**. Svaka od ove tri karakteristike je zatim definisana. Naročito je teoretski značajna **definicija kategorija trase**:

- C - javne ulice, sva vozila;
- B - delimično odvojena trasa, sa povremenim ukrštanjima u nivou; i
- A - potpuno odvojena i kontrolisana trasa, kao tuneli metroa.

b. Koristeći definisane vidove, postavljena je **teorija "Familije vidova gradskog prevoza"**. Ova familija obuhvata sve vidove gradskog transporta, od pešaka i bicikla, preko automobila i autobusa, do metroa i regionalne železnice. Analiza njihovih komponenata je vrlo korisna za vrednovanje i komparativnu analizu vidova. Ona takođe omogućava definisanje uloga pojedinih vidova u gradovima.

c. Vučić je prvi istakao da je **kategorija trase glavna komponenta koja određuje kombinaciju performansi/troškova pojedinih vidova**, i da u najviše slučajeva planiranja gradskog prevoza izbor kategorije trase treba da bude osnovna odluka u određivanju optimalnog vida; tehnika vozila je zatim logičan rezultat ovog izbora.

d. U svojoj knjizi, kao i u nekoliko članaka, Vučić daje **precizne definicije** svih vidova JGP i paratranzita. On takođe definiše tehničke i eksplotacione komponente sistema JGP, kao što su terminusi, kontrola, nivo usluge, pouzdanost, itd.

e. U jednom članku data je do sada najdetaljnija definicija i rigorozna **analiza koncepta "fleksibilnosti" transportnih sistema**; istaknuto je da ova karakteristika često nije korektno definisana, i da ona nema samo pozitivne, nego i negativne aspekte.

6.2 Eksplotacija i analiza JGP. Medju istraživačkim radovima u ovom domenu najznačajniji su sledeći doprinosi naučni tehnike transporta.

a. Vučić je razvio nove pojmove i definicije kapaciteta vozila i prevoznih jedinica, propusne moći trasa i linija JGP. On je istakao neadekvatnost upotrebe samo jednog pojma "kapaciteta linija" i uveo niz novih pojnova i odnosa elemenata, kao što su:

- Kapacitet trase, kapacitet stanice i kapacitet terminala;
- Teoretski i praktični kapacitet;
- Odnos kapaciteta i kvaliteta prevoza;
- Ponudjeni i iskorisceni kapacitet; odnos izmedju ova dva i kvaliteta usluge; itd.

Svi ovi pojmovi su definisani, razlike izmedju njih su objašnjene i njihova primena u teoretskim studijama i praktičnim primenama je opisana u Glavi 7 knjige #8-c (i #8-d).

b. Priprema i analiza redova vožnje za mnoge specijalne slučajeve mreža; Vučić je objavio nekoliko analiza linija sa više grana (npr., u publikaciji #8.82). U projektu za Regionalni Metro San Francisca (BART) on je razvio novi metod grafičke analize i prikaza reda vožnje na mreži sa četiri grane i jednom dodatnom linijom izmedju dve grane.

c. Primjenjujući metodologiju operacionih istraživanja, Vučić je potpuno objasnio, razvio matematički model i grafički prikazao prenošenje kašnjenja (alternativno pozitivnog i negativnog) na linijama JGP. Takodje je istraživao i definisao mere za "utišavanje" umesto povećanja kašnjenja duž linije i kroz vreme.

6.3 Analiza potpune automatizacije na linijama JGP. U SAD, Francuskoj, Nemačkoj i Japanu postoje velike diskusije o potpunoj automatizaciji metroa (vozovi bez vozača), kao i gradnji novih automatskih vidova transporta ("Automated Guided Transit - AGT"). Vučić je predavao, pisao i radio projekte u kojima je analizirao pitanje da li i pod kojim uslovima treba uvesti potpuno automatizovane vidoe, a kada je to nepotrebno ili čak štetno.

a. U jednom članku objavljenom u Engleskoj još 1973. (#8.28), koji se sada smatra klasičnim na tu temu, Vučić je dokazivao da je moguće uvesti potpuno automatizovane vozove metroa, ali je takodje istakao da je to efikasno samo pod određenim uslovima. U kasnijim člancima i u knjigama Vučić uporedjuje AGT i laki metro (#8.32, #8.63) i predviđa pod kojim uslovima će se automatizacija dalje razvijati (#8.70).

b. Pored predavanja na temu automatizacije metroa na nekoliko univerziteta (Princeton, Pennsylvania, München), Vučić je 1986. predavao i vodio diskusiju na ovu temu u London Transport-u, Londonskom preduzeću JGP koje je prvo uvelo automatizovane vozove još 1968., a onda izgradilo sledeću liniju sa manuelnom vožnjom!

c. Kao konsultant, Vučić savetuje San Francisco BART, jedan od najmodernejših regionalnih metroa u svetu, o primeni i granicama automatizacije vozova, signalnog sistema i reda vožnje.

6.4 Projektovanje i analiza mreža JGP. Najvažniji doprinosi u ovoj oblasti su sledeći:

a. Optimalne lokacije stаница на linijama JGP, doktorska disertacija, citirana je kao značajan naučni doprinos u radovima iz operacionih istraživanja, kao i u inženjerskim studijama i fakultetskim udžbenicima.

b. U jednoj studiji za Ministarstvo Transporta SAD (#9-m), Vučić je izradio **osnove teorije mreža JGP sa sinhronizovanim susretima vozila na terminalima ("Timed Transfer System")**, koji je uveden u nizu gradova, naročito na autobuskim mrežama.

c. Konfiguracije mreža JGP, naročito metroa, analizirane su u više publikacija, kao npr. #8.53, #8.70, #8.73, #8.82. Ova tema će biti naročito sistematski obradjena u knjizi koja je sada u pripremi.

6.5 Vrednovanje i komparativna analiza vidova JGP. Ovo je jedna od oblasti u kojima Vučić ima veoma široku reputaciju na osnovu mnogih radova, predavanja, kritika, debata i konsultantskih projekata koje je on radio.

a. Medju mnogim člancima o uporedjivanju vidova JGP (metodologija (#8-B, Glava 10, kao i članak #8.74), primene i konkretni slučajevi), naročito su zapažene uporedne analize postojećih (umesto mnogih često pristrasnih teoretskih) sistema JGP: autobusa u Vašingtonu sa linijom metroa u Filadelfiji (#8.23); autobusa i metroa u istom predgradju Filadelfije (#8.79). Ove studije, "klasične" u svom žanru, diskutovane su na više stručnih konferencija (Transportation Research Board), kao i u mnogim akademskim krugovima.

b. Vučić je bio pozivan, na osnovu njegovih teoretskih i применjenih radova, kao konsulant za izbor vidova JGP u mnogim gradovima, uključujući Lima - Peru, Manchester - Engleska, Perth - Australija, Toronto - Kanada i Miami - SAD.

6.6 Ocenjivanje pojedinih vidova JGP i njihove primene. Koristeći svoj rad naveden gore (naročito pod 6.1 i 6.5), Vučić je objavio jedan niz radova sa opisom, karakteristikama i analizom pojedinih vidova JGP. U njegove dve knjige (#8-C i #8-B) opisani su svi vidovi. U nizu članaka iznešene su sistematske i detaljne analize pojedinih vidova JGP, kao npr. sledeći:

a. Laki metro. Prvi izveštaj u SAD o lakovom metrou (#9-e): njegova definicija, opis i karakteristike. Ovaj izveštaj za Ministarstvo Transporta imao je veliki uticaj na vladinu politiku i kasniji rapidni razvoj ovog vida JGP u SAD, Kanadi i mnogim drugim zemljama. Članak #8.39 je na jedan sistematski pristup sistemske analize definisao odnos lakoog metroa prema drugim vidovima i njegovo mesto u gradskom saobraćaju.

b. O-Bahn (vodjeni bimodalni autobus). Opis i analiza sistema O-Bahn data je u člancima #8.62 i #8.66. Kroz te članke, kao i diskusije na nekoliko stručnih konferencija (Amalfi, Johannesburg, Mexico), Vučić je sprečio širenje mnogih nerealnih tvrdnji o ovom vidu i dao preciznu definiciju njegovih prednosti, upozorio na njegova ograničenja i precizirao uslove

pod kojima se ovaj vid može efikasno primeniti.

c. Šinski sistemi. Karakteristike svih šinskih vidova date su u knjigama, kao i u člancima #8.45, #8.53, #8.54, #8.61 i #8.70.

d. Autobuski sistem. Karakteristike autobusa kao sistema JGP definisane su u izveštaju za Ministarstvo Transporta koji je završen u maju 1994.

6.7 Organizacija transporta i saobraćajna politika. U širokoj oblasti organizacije JGP, koordinacije raznih vidova u gradskom saobraćaju, regulacije, vlasništva, vladine politike i finansiranja investicija i operativnih troškova Vučićevi doprinosi kroz objavljene radove, predavanja i diskusije uključuju sledeće:

a. Saobraćaj u gradovima, uključujući drumski, pešački i javni, njegovo finansiranje i regulacija analizirani su, npr., u člancima #8.12, #8.17, #8.24, #8.38 (svedočenje Komisiji Gradonačelnika), #8.48, #8.50 (pozvano predavanje na Godišnjoj Konferenciji VÖV u Frankfurtu), #8.60, i #8.77.

b. Kritika finansiranja transportnih sistema u SAD, koja je tada ograničavala upotrebu prihoda od svih poreza na drumska vozila i benzin samo za gradnju novih drumova, ali ne za druge vidove, data je u članku #8.27, kao i u nekoliko drugih.

c. Organizacija JGP i njegova integracija opisane su i analizirane na primeru Hamburga (koji Vučić poznaje od svog rada tamо 1960-61) u člancima #8.19 i #8.22.

d. Pitanja kontrole i koordinacije preduzeća u JGP Vučić je analizirao u članku #8.43; kada se 1986. pripremala kompletan deregulacija JGP u Britaniji, sa razbijanjem koordinacije između autobusa i šinskih sistema, Vučić je na poziv jednog časopisa napisao kritiku ovog predloga (#8.67), koja je kasnije korišćena u debatama u Britaniji i u Nemačkoj (#8.71). Predviđeni problemi koje deregulacija donosi desili su se kasnije u gradovima Britanije.

6.8 Gradovi i saobraćaj. Poslednjih godina Vučić radi na **problemima odnosa gradova i saobraćaja**; uticaj saobraćaja na gradske karakteristike i kvalitet života u gradskim sredinama; problemi ekstremne decentralizacije gradova i zagruženja saobraćajnica zbog naglo rastuće količine kola-kilometara. On definiše "**otvorene, socijalne gradove**" i "**zatvorene, privatne gradove**" i analizira razlike u načinu života između njih. Ovo je bila tema njegovih predavanja na pozive organizacija "Urbania" u Padovi, Italija (#10c-42) i IULA u Oslu, Norveška (#10a-16), kao i na prestojećoj konferenciji "Gradovi sa povoljnom socijalnom i eko-sredinom" u Melburnu, Australia (juni 1994).

Vučić radi i na pojmu "**balansiranog sistema transporta**" i na metodama za njegovo ostvarenje, uključujući tehničke, ekonomske i regulacione mere - problemima koje svi moderni gradovi pokušavaju da reše, često bez dovoljnog razumevanja elemenata i njihovih kauzalnih odnosa.

7. Stručni i konsultantski rad i dostignuća

7.1 Vučić je aktivan u mnogim stručnim udruženjima i daje mnoge prezentacije na kongresima, konferencijama i simpozijumima, kao što lista pod #10c u rezimeu pokazuje. Naprimer, na sastancima najveće stručne organizacije za transport u SAD, **Transportation Research Board**, on je održao od 1970. godine do danas oko 20 predavanja (#10c-5).

7.2 Vučić je bio **savetnik (konsultant) raznih gradova, agencija za planiranje i kompanija JGP** u više zemalja: New York, San Francisko (SAD), Toronto i Edmonton (Kanada), Perth (Australija), Manchester (GB), Lima (Peru), Caracas (Venezuela) i drugih. Većina ovih savetovanja su vodila ka ostvarenju velikih projekata. Naprimer, po njegovim projektima ili izveštajima u New Yorku se gradi Kontrolni Centar za Metro (Subway); Edmonton produžava svoj Laki Metro (Light Rail Transit) duž preporučenih trasa; Perth je 1993. otvorio liniju Regionalnog Metroa koju je Vučić sa jednim kolegom iz V. Britanije preporučio 1988. godine.

7.3 Vučić je imao vodeću ulogu u **razvoju i uvodjenju vida lakog metroa (LRT)** u SAD: posle gore spomenutog prvog izveštaja za Ministarstvo Transporta SAD (1972.), organizovao je prvu Konferenciju o lakom metrou u Filadelfiji (1975) i objavio nekoliko daljih radova o ovom vidu. Za poslednjih 20 godina novi sistemi lakog metroa izgradjeni su u petnaestak gradova Severne Amerike, kao i u mnogim gradovima sveta, u Evropi, Aziji i Africi. Milijarde dolara su uložene u ove sisteme i njihova gradnja se sve više ubrzava.

7.4 Kao konsultant raznih firmi, Vučić je planirao i projektovao mnoge drumove, ulične mreže i raskrsnice, regionalne kupovne centre, stanice metroa, terminale i slične objekte.

8. Nagrade i priznanja

Medju nagradama, koje su date pod #7 u Resume-u, najznačajnije su sledeće:

8.1 Vučić je izabran za **prvog primaoca "Medalje Dr. Friedrich Lehnera"** kada je ova medalja uspostavljena u Nemačkoj sa definicijom "za osobe koje su svoju životnu karijeru posvetile unapredjenju javnog gradskog prevoza i postigle vrhunska dostignuća u tom radu". Medalju je primio u Münchenu 1982. godine.

8.2 Zaveštana katedra "UPS Foundation" je bila razmatrana za sve profesore transporta na Univerzitetu Pennsylvania 1990. godine. Vučić je izabran za tu katedru i privilegije. Njegova titula je sada "**UPS Foundation Professor of Transportation Engineering**" (vidi tačku 3.5).

8.3 **International Association of Traffic and Safety Sciences (IATSS), Tokyo, Japan** dao je Vučiću 1979. stipendiju za posetu Japanu; on je proveo tamo 7 nedelja, posetio mnoge univerzitete i institucije i održao niz predavanja.

8.4 Vučić je 1987 i 1989 dobio dve **NATO stipendije (Senior Guest Fellowships)** preko Consiglio Nationale delle Ricerche u Rimu. Te stipendije on je koristio za posete Italiji, gde je držao predavanja, radio istraživanja i objavio nekoliko članaka u saradnji sa Profesorom Mussom.

Medju značajnijim dostignućima mogu se spomenuti:

8.5 Bivši studenti Vučića sada se nalaze na mnogim visokim stručnim pozicijama u raznim zemljama. Npr., njegovi bivši studenti imaju sledeće pozicije:

- Professor Shinya Kikuchi, osnivač i vodja programa Saobraćajne Tehnike na University of Delaware;
- Professor George List na Rensselaer Polytechnic Institute;
- William Stead, Direktor gradnje metroa u Aini;
- Frank Wilson, (do nedavno General Manager (Direktor) metroa u San Franciscu), Ministar Saobraćaja države New Jersey;
- Richard Stanger, Direktor prigradske železnice koja se sada otvara u Los Angelesu;
- Thor Haatveit, Direktor planiranja u Oslo Sporveier (Kompaniji JGP) u Oslu;
- Angel Molinero, vlasnik konsultantske firme Urbitran u Meksiku;
- Igor Colmenares, vlasnik konsultantske firme u Caracasu;
- Samuel Schwarz, do 1988. Direktor Uprave Saobraćaja grada New Yorka.

8.6 Uz brojne pozive da drži predavanja na raznim univerzitetima (vidi 4.4 gore), Vučić je takođe pozivan da drži mnoga predavanja u **gradskim, republičkim i federalnim upravama za saobraćaj**, kao i u **preduzećima JGP**. On je jedan od veoma retkih univerzitskih profesora koji su pozivani da drže predavanja u svetskim vodećim preduzećima JGP, kao što su Hamburg, London, New York i Tokyo.

9. Stručna filozofija i ciljevi

Vučićev naučni, stručni rad i životni ciljevi se karakterisu sledećim:

- Životna odanost i entuzijazam za polje saobraćajne tehnike i za gradove. Za vreme njegovih studija 1950-ih godina ovo polje je bilo u početnom razvoju. On je postavio sebi za cilj da razvije naučnu bazu za nekoliko oblasti tehnike transporta, naročito gradskog saobraćaja.

- Fokus na sistemima gradskog saobraćaja i njihovim ulogama u socijalnoj, ekonomskoj i ekološkoj vitalnosti gradova i kvalitetu ljudske sredine.

- Orientacija na interakcije između teorije i prakse i multidisciplinarni rad.

- Odgovorna i konstruktivna otvorena stručna rasprava i kritika.

- **Internacionalna i globalna aktivnost.** Kao što je već spomenuto, Vučićevi radovi su prevedeni na oko 10 jezika i upotrebljavaju se u mnogim zemljama. On predaje na tri jezika (srpsko-hrvatski, engleski i nemački), donekle se služi sa još tri, i saradjuje sa stručnjacima iz mnogih zemalja.

10. Veze sa Jugoslavijom

Iako je emigrirao iz Jugoslavije još 1960., Vučić je ostao u čestom kontaktu sa Saobraćajnim fakultetom i drugim saobraćajnim organizacijama u nekoliko gradova bivše Jugoslavije. Njegova knjiga, kao i više članaka, objavljeni su u Jugoslaviji (on je detaljno saradjivao u pripremi i reviziji prevoda). Na mnogo navrata Vučić je držao predavanja na fakultetima i drugim forumima (DIT, FISITA) u Jugoslaviji. Mnogim kolegama i studentima je pomogao stručno ili organizaciono, nekima da doktoriraju u SAD (jedan je sada Profesor na Saobraćajnom fakultetu; drugi radi za Svetsku Banku, itd.). U svim svojim dokumentima i Rezimeu on uvek ističe svoje veze sa Jugoslavijom (diploma, jezik, radovi, predavanja, itd.).

Od 1991. saradjuje sa SANU i Gradskom Upravom na planiranju metroa/lakog metroa za Beograd.

Maja 1994

**Промоција магистара, дипломираних инжењера и инжењера
саобраћаја, 23. децембра 1994. г., на Саобраћајном факултету
у Београду**

Драге младе колегинице и колеге,
Поштовани гости,
Цењени наставници Саобраћајног факултета,

Данас вршимо промоцију 7 магистара саобраћаја, 67 дипломираних саобраћајних инжењера и 31 инжењера саобраћаја (за период од 20.12.1993. до 20.12.1994. године).

Такође, похваљујемо студента генерације Саобраћајног факултета у 1994. години као и студенте који су постигли изузетне успехе у одговарајућим годинама студија.

Исто тако, доделиће се и награде из завештајних фондова: "Проф. Никола Ока", "Проф. Божидар Милошевић" и "Дипл. инг. Миодраг Селић".

Дозволите ми, зато, да на почетку ове свечаности срдачно поздравим наше младе колегинице и колеге који се налазе на крају једног, а на почетку другог пута.

Колегинице и колеге,

Тaj известан пут на чијем се крају налазите је исти онај на чијем сте почетку били пре неколико година када сте пуни неизвесности почињали ваше студије саобраћаја, односно када сте почињали кретање његовим стазама – у прво време доста несигурно а касније све сигурније да би, ево, данас дошли до циља.

Е, зато бих хтео да вас подсетим о том путу који сте прешли, да вас подсетим о нашем и вашем Саобраћајном факултету.

Висока саобраћајна школа основана је 1950. године да би 1952. године била припојена тадашњој Техничкој великој школи у Београду под називом: Самостални саобраћајни одсек. Од 1954. године Самостални саобраћајни одсек наставља свој рад у саставу Машинског факултета, а од 08. јуна 1960. године Самостални саобраћајни одсек постао је Саобраћајни факултет Универзитета у Београду.

Саобраћајни факултет је дуго радио у врло тешким условима, да би се почетком школске 1978/79 године уселио у нову зграду, у којој сте ви студирали и где постоје сви услови за успешан рад и вас – студената и нас – ваших наставника.

Запамтите, драге колегинице и колеге, да је први студент на нашем факултету дипломирао 21. новембра 1953. године. Од тада је на Саобраћајном факултету Универзитета у Београду (закључно са 20.12.1994. године) дипломирало 2843 студената. Звање инжењера саобраћаја стекло је 527 студената, магистрирало је 74 и докторирало 53 кандидата. Ово је резултат наше школе а то је и део личне карте нашег факултета у којој и ви заузимате своје одговарајуће место.

Но, ово је већ историја. А ви се налазите пред новим почетком, на новој раскрсници вашег живота. Све ово до сада зависило је углавном од вас и од ваших способности. Диплома коју данас стичете омогућава вам право да се крећете тим новим путем – путем саобраћајне струке. А како ћете ићи, то зависи од низа непредвиђених чинилаца, па и среће ако хоћете.

И свакако да ће вам бити потребна помоћ. Зато бих вам препоручио да не прекидате везе са вашим факултетом. Наставници и сарадници спремни су да вам помогну по многим питањима. Треба да имате поверења у њих као и у знања која сте стекли на Саобраћајном факултету Универзитета у Београду – најугледнијој и најавторитативнијој кући те врсте у нас.

Драге младе колегинице и колеге,

У овом свечаном расположењу, разуме се да је ваша радост велика због достигнућа које сте постигли. Али, уверавам вас да смо и ми, ваши наставници, поносни јер је део нашег рада угађен у мозаик вашег успеха.

Дозволите ми да вас још једном најсрдачније поздравим са изразима искрене жеље за ваш успешан стручни рад, као и за свако добро у личном и породичном животу.

Свим присутним желим све најбоље у Новом 1995. години.

Новогодишња свечаност у Наставничком клубу
Саобраћајног факултета у Београду, 29. децембра 1994. г.

САОБРАЋАЈНИ ФАКУЛТЕТ
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
11 000 БЕОГРАД
ВОЈВОДЕ СТЕПЕ бр. 303
Телефон: (011) 49-32-11
Телфакс: 46-62-94

Са задовољством Вас позивамо на свечаност на Саобраћајном факултету у четвртак, 29.12.1994. године.

12.00 Промоција књига издатих на Саобраћајном факултету у 1994. години
(Наставнички клуб)

13.00 Коктел у наставничком клубу.

Биће нам драго да као искренег пријатеља Саобраћајног факултета тога дана будете са нама.

Уз најлепше жеље за Новогодишње и Божићне празнике

С поштовањем,

ДЕКАН
САОБРАЋАЈНОГ ФАКУЛТЕТА

Проф. др Владислав ЧОЛИЋ, држ.внж.

Поштовани пријатељи,

Као и ранијих претпразничних децембарских дана, сакупили смо се данас да бисмо обележили крај једне календарске године и пожелели једни другима све најбоље у наредној.

У оваквим приликама обично се сагледава каква је та година била и по чemu ћемо је памтити или заборавити.

У тој 1994. години Београдски Универзитет траје већ 156 година, а Саобраћајни факултет постоји 44 године са својих 2843 дипломираних инжењера, 527 инжењера саобраћаја, 53 доктора и 70 магистара техничких наука.

Била је то година у којој је за члана САНУ први пут у историји ове установе изабран неко од наших колега – поникао из наше школе – што представља изузетну част и велико признање проф. др Вукану Вучићу а, и нашем Факултету, саобраћајној науци и струци.

Прославили смо 95. рођендан нашег доајена, духовно и физички свежег професора Лазара Ђокића, испратили у пензију уваженог професора Радована

Банковића и, на жалост, остали без драгог професора Миће Радонића – веома приврженом нашем факултету.

У односу на прошлу годину услови живота и рада су бољи (нема хиперинфлације, несташице свега и свачега, огромних редова, почев за хлеб па за све друго, материјални услови су знатно повољнији), али и даље су остали тзв. "принудни" одмори, несташице струје, хладне зграде и станови, нередовност у саобраћају, пораст криминала.

Охрабрење за коначан мир међу нашим народима постоји, али, такође, позната је и она реченица: "Треба искористити рат, мир ће бити страшан." Ваљда се неће обистинити.

Свакако да ми не можемо бити далеко од таквог окружења, али чини ми се, да ипак успевамо да очувамо оно што смо од прве генерације наших професора добили у наслеђе. Велика је наша морална обавеза према њима да не проиграмо њихову задужбину – наш Саобраћајни факултет.

Између осталог, прошле недеље промовисали смо 7 магистара саобраћаја, 67 дипломираних инжењера и 31 инжењера саобраћаја (за период од 20.12.1993. до 20.12.1994. године). У том периоду одбрањене су и три докторске дисертације. У овој години издали смо 30 изузетних и јединствених књига од значаја за нашу струку – а све то захваљујући, пре свега, уложеном труду и раду, али и узајамној толеранцији, поштовању и уважавању – што је све допринело, усуђујем се да кажем, углавном стабилним односима, овде, међу нама.

Због свега тога осећам потребу да изразим своју дубоку захвалност свима вама на помоћи и подршци Деканском колегијуму који се труди да у оваквим временима наш факултет избегне велике потресе и остане и даље оно што је увек био: најавторитативнија кућа ове врсте у нас и једна од најугледнијих у свету.

Драги пријатељи,

Имајући на уму стручни и научни потенцијал нашег факултета, искрено се надам бољим данима, срдачно вам честитам наступајуће празнике и испред Деканског колегијума желим свима вама као и вашим породицама све најбоље у Новој 1995. години.

Честитка проф. Светиславу Јовићу за 85. рођендан,
20. фебруара 1995. г.

Рођен 1910. године. Редовни професор за предмете: ОРГАНИЗАЦИЈА РАДА БРОДОВА и ОРГАНИЗАЦИЈА РАДА ПРИСТАНИШТА. Хонорарни наставник од 1952. до 1960. У сталном радном односу на Факултету од 1960. г. Декан од 1960. до 1962. и од 1967. до 1971. год. Пензионисан 1978. године

Проф. Светислав Јовић
Стојана Новаковића 2, Београд
Број телеграма 8541

Поштовани професоре Јовићу,

Сазнали смо да је данас Ваш 85. рођендан. То су лепе године, круна једног успешног живота и рада.

Често Вас се сећамо по ономе што сте учинили за наш Факултет, а учинили сте заиста много. У Саобраћајни факултет уградили сте најплодније године Вашег рада и ми смо Вам на томе веома захвални.

У име Вашег и нашег Факултета желим да Вас здравље и даље служи на задовољство и радост Ваше породице а и нас, Ваших некадашњих студената.

Декан Саобраћајног факултета

Проф. др Владета Чолић

Промоција књиге "Реке, језера, мора", 06. септембра 1995., у Централном клубу Војске Југославије у Београду

Поштовани пријатељи и стручњаци нашег водног саобраћаја,

Издавачка делатност у нашем речном бродарству није обимна, тако да је свака књига из ове области добродошла а поготово ако има шта да каже и ако представља неку новину.

А књига које је пред нама, управо испуњава ова два услова.

Говори о потенцијалима наших река, језера и мора и делатностима везаних за ове пловне путеве и као таква прва је ове врсте у нашем водном саобраћају.

Неко би рекао да је лако написати књигу од свега педесетак страница. Међутим, такав читалац се грдно вара. Овде је приказана "есенција есенције" о нашим пловним путевима, лукама, пристаништима, бродоградилиштима.

Томе је претходио велики рад и труд аутора, тесање (сажимање) рукописа до крајњих граница – да би се појавио овакав какав је – без иједне сувишне речи или податка.

Баш какав треба – да би био и информација али и афирмација водног саобраћаја Југославије.

Уосталом, када су питали Иву Андрића у чему је тајна његовог писања, одговорио је: "Тајна мог писања је у брисању". Или, оно друго: "Извини што ти пишем опширно – немам много времена".

На један веома лаган и разумљив, а опет врло стручан начин аутори су кроз књигу дали, пре свега, стручну информацију о нашем водном саобраћају (за оне који то не знају или су заборавили – а требало би да су упознати), као и податке о свим потенцијалима са којима, код нас, овај вид саобраћаја располаже.

С друге стране, књига, према ономе што садржи, пружа прилику за афирмацију нашег водног саобраћаја.

Ограничићу се само на речни саобраћај.

Ко је био у Француској, на пример, видео је да све што може да се превезе унутрашњим пловним путевима иде на реке и канале.

Али, томе је претходила вековна политика развоја водног саобраћаја и у погледу инфраструктуре, пловних средстава, лука, пристаништа и бродоградилишта. Разуме се, са једном одличном организацијом тога посла.

Французи кажују: "La voie d'eau, c'est la voie d'avenir" (водни пут је пут будућности). Код нас је изгледа, бар за сада, то пут прошлости. Ко се макар мало бави историјом нашег бродарства видеће да је то сушта истина.

Следећи проглашено начело да је водни пут будућности Французи га у потпуности испуњавају у сваком погледу. И у пропагирању водног саобраћаја труде се да његове предности прикажу на веома илустративан начин који се лако памти. Ево неколико примера како они то раде.

- Један састав од два потискивани теретњака укупне носивости од 4400 тона (2×2200 тона) замењује 110 железничких вагона носивости од по 40 тона или 220 друмских теретних возила (камиона) носивости од по 20 тона.
- Француски саобраћајни стручњаци су вршили упоређење потрошње горива и потребне снаге за погон превозних средстава између три најважнија начина робног превожења: водног, железничког и друмског. Као основа за њихову рачуницу (која је обављена у часопису "Entreprise", број 1006, од 20.12.1974. г.) послужиле су техничко-економске особености једног састава од два потискивани теретњака укупне носивости 5000 тона, при најповољнијим условима експлоатације.
- Водни саобраћај у погледу потрошње горива пет пута је економичнији од друмског превожења, а 1,5 пута од железничког транспорта. Што се тиче потребне снаге за погон превозних средстава, потребно је 0,36 KS (0,26 kW) по једној тони превезене робе, за железнички транспорт 1,4 KS/t (1,03 kW/t) а за друмски превоз 9,2 KS/t (6,77 kW/t). Сви ови показатељи су меродавни само при превозу 5000 тона робе на одстојању од 100 километара.
- Вршене су и анализе које показују до ког се одстојања може превозити једна тона робе са пет литара горива. Према навођенују поменутог часописа "Entreprise" то могуће одстојање у речном саобраћају износи 500 km, у железничком 333 km, друмском 100 km а у ваздушном само 6,6 km.

Није на одмет напоменути још неке предности речног саобраћаја.

- За конструкцију пловних превозних средстава потребно је мање челика по једној тони одговарајуће превезене робе него, на пример за железничка возила, чиме се штеди на основном материјалу, као и на енергији за његову производњу. Потиснице захтевају само 170 kg бродограђевинског челика по тони носивости, док је за железничка возила потребно 250 kg челика по тони носивости, према извршеним испитивањима у САД. Ово се, јасно, одражава и на цену изградње потиснице и железничких вагона за расуте терете, где је по ценама у САД однос 1:3 по тони носивости у корист потиснице.
- Треба истаћи и велику предност речног саобраћаја у односу на компоненте видове у погледу трошкова изградње и одржавања пута по коме се креће. Трошкови природних пловних путева не оптерећују толико речни

саобраћај као што је то случај са железничким и друмским саобраћајницама (железничке пруге, аутопутеви).

- Речни саобраћај у односу на друге видове транспорта има најниже трошкове по тони превезене робе, захтева најмање погонске енергије, најмање радне снаге, а такође изазива и најмање штетних последица (бука, за-гађивање животне средине, несреће).

Све ово сам навео зато што заиста сматрам да је крајње време да се и код нас почне са озбиљним и стварним развојем речног саобраћаја – а не као што је било до сада када се све завршавало само на речима. И ништа више ни мање од тога.

Е, сад, на нама стручњацима је да се и даље боримо за позитиван приступ афирмацији развоја речног саобраћаја – свако према свом знању, уменју и могућностима. Међутим, бојим се да мојој генерацији не прође време у доказивању овог аксиома (да подсетим: аксиом је недоказива истина).

Ова књига, аутора Живана Николића и Љубомира Живковића, је један значајан пример у том смислу.

Хвала на пажњи.

2. ПОГЛЕДИ

Оквирни програм рада Саобраћајног факултета Универзитета у Београду за наредни двогодишњи период 1991/92 и 1992/93 школске године (Излагање на Изборном већу Факултета, 22. маја 1991. г.)

I. Протекли период може се окарактерисати следећим:

1. НАСТАВА НА ФАКУЛТЕТУ

- Прилагођавање новом наставним плановима и програмима (почев од 1990/91 школске године);
- Прихватање новог начина уписа на Техничке факултете Универзитета у Београду;
- Незадовољавајућа ефикасност студирања;
- Интензивирање издавачке делатности, као и прелазак на савремени начин обраде и припреме рукописа за штампу, уз неопходну обуку кадрова;
- Рад Библиотеке се прилагођава савременом начину каталогизације књига и часописа;
- План и програм Последипломских студија одражава савремена стремљења у саобраћајној струци и науци. Такође, настава је почела да се организује сваке школске године;
- Део активности студентске службе одвија се применом рачунарске технике;
- Учешће наших наставника (у оквиру Комисије Просветног савета Србије за саобраћајну струку) у трансформацији наставних планова и програма средњих саобраћајних школа, што као директну последицу има бољи квалитет ученика који се уписују на наш Факултет;

2. НАУЧНО-ИСТРАЖИВАЧКИ РАД

- Укупна уговорена сума по пројектима и студијама за 1990 и 1991 закључно са 20.05.1991. г. је 31.598.114,00 динара.

Од те суме за 1990. уговорено са привредом је било 79 уговора са укупном сумом од 17.800.094,00 динара и 10 уговора са Републичком заједницом науке у износу од 3.189.050,00 динара.

За 1991. закључно са 20.05.1991. уговорено са привредом је 26 уговора са сумом од 9.858.970,00 динара и 3 пројекта код Републичког фонда за науку са сумом од 750.000 динара која је за сада само део аванса за I квартал ове године.

Тако да уговорене суме до сада за 1991. годину износе 10.608.970,00 динара.

- запажена учешћа наших наставника и сарадника на научним скуповима у земљи и иностранству;
- сарадња Факултета на изради студија и пројеката за иностране наручиоце;
- Факултет је био организатор више научних скупова, семинара за иновацију знања, саветовања и округлих столова из области саобраћаја и транспорта;
- Факултет се појављује као издавач и суиздавач два научно-стручна часописа;
- за потребе наставе, као и научно-истраживачког рада Факултет је опремљен савременом лабораторијском опремом која је у протеклом периоду обновљена из средстава Републичког и Градског фонда за научни рад;
- Факултет је опремљен Рачунским центром. Све катедре (сем једне), Библиотека, издавачка делатност и Студентска служба опремљене су великим бројем персоналних рачунара за потребе научно-истраживачког рада, наставе, издавачке делатности и административних послова;

У оквиру наставе и научно-истраживачког рада постоји сарадња са иностраним факултетима и високошколским институцијама (нпр. Дрезден) и са факултетима у земљи: Нови Сад, Загреб, Сарајево, Ријека као и са Војном академијом у Загребу.

3. КАДРОВИ

- Општа квалификациона структура запослених на Факултету (на дан 20.05. 1991. г.) је:
 - НАСТАВНО ОСОБЉЕ: редовни професори – 26; ванредни професори – 14; доценти – 16; предавачи – 2; асистенти – 25; асистенти- приправници – 21; виши стручни сарадници – 9; стручни сарадници – 6; приправници истраживачи – 2; лаборанти – 2. УКУПНО: 123.
 - НЕНАСТАВНО ОСОБЉЕ: висока стручна спрема – 5; виша стручна спрема – 8; средња стручна спрема – 28; ВКВ – 2; КВ – 2; основна школа – 25. УКУПНО: 70.
- У последње две године у периоду од 01.10.1989. до маја 1991. године примљено је у радни однос 5 асистената-приправника, 1 стручни сарадник, 1 виши стручни сарадник и 1 ненаставни радник.
- Значајно је учешће истакнутих стручњака из привреде и са других факултета у процесу извођења наставе.

4. МАТЕРИЈАЛНИ ПОЛОЖАЈ ФАКУЛТЕТА И ФИНАНСИЈСКО-МАТЕРИЈАЛНИ ПОСЛОВИ

Упркос неповољном стању у провреди и незадовољавајућем односу друштва према Универзитету, у протеклом двогодишњем периоду успевали смо да следимо раст животних трошкова, док смо у прошлој години постигли завидно висок ниво просечног личног дохотка од 1 100 DM. Ни инвестициона активност није застала, одговарала је могућностима Факултета према средствима амортизације. Инвестиционо одржавање је пратила крајња рационалност, и, мада за те сврхе нисмо добијали средства од Фонда, потребно је посебно истаћи да смо извршили потпуну обнову акумулаторске станице као и потпуну реконструкцију котлова за грејање. Издавање у фондове заједничке потрошње је било према могућностима, а треба истаћи да се посебно водило рачуна о издавању за топли оброк и регрес.

Текућа година је специфична по томе што су средства од Фонда остала на прошлогодишњем нивоу, дозначује се у два дела и то врло нередовно. И поред тога и чињенице да су материјални трошкови значајно порасли успевамо да одржимо ниво личних доходака а уз то издавамо за максимално дозвољени топли оброк, регрес, превоз.

У самом финансијском пословању постигнута је завидна финансијска дисциплина, како у погледу инвестиција, одржавања, материјалних трошкова, тако и у доследној примени Правилника о расподели личних доходака.

За потребе обрачуна личних доходака развијен је одговарајући софтвер за обраду до нивоа платног списка чиме је овај процес вишеструко убрзан и доведен на висок ниво поузданости и флексибилности.

5. СТУДЕНТСКИ СТАНДАРД НА ФАКУЛТЕТУ

Факултет је обезбедио студентима углавном добре услове за рад: библиотека, пространа читаоница, велики број радних просторија, студентски ресторани у згради Факултета, финансирање учешћа студената на сусретима студената Саобраћајних факултета Југославије, итд.

6. Треба још рећи да су, за разлику од ранијих година, на Факултету сада релативно стабилини међуљудски односи и то пре свега захваљујући томе што је Факултет организован као једна целина у којој се наставно-научна делатност остварује у оквиру катедри.

Такође, Факултет се прилагодио новом Закону о Универзитету, а у овој години је изабран и нови Савет Факултета.

II. Шта се у садашњем кризном и неизвесном времену може очекивати и предвидети за наредни период?

1. НАСТАВА НА ФАКУЛТЕТУ

- У погледу уписне политике инсистираће се на начин пријема средњошколца на Факултет који ће обезбедити бољи квалитет студената;
- Према потреби, по убрзаном поступку треба мењати наставне планове и програме а све у циљу ефикасности студирања;
- Побољшање ефикасности студирања је приоритетан задатак у наредном периоду. На основу досадашњих искустава, постоји потреба да се почетне године студије путем измене наставних планова и рационализацијом наставних програма, сведу на такву меру која ће омогућити боље и ефикасније студирање;
- Инсистираће се на увођењу и додатне наставе на оним предметима где је то потребно као и на трансформацији наставног процеса како би се омогућили бољи резултати.
- Последипломске студије се неће ограничити само на наставу за стицање звања магистра, већ акценат треба ставити на специјалистичке курсеве, семинаре за иновацију знања као и друге видове образовања дипломираних инжењера из области саобраћаја и транспорта.

2. НАУЧНО-ИСТРАЖИВАЧКИ РАД

- Институт Факултета се са три пројекта укључио у финансирање фонда за науку. Такође, очекује се значајно финансирање пројекта и студија од стране фонда за технички развој;
- Као и у ранијем периоду, треба развијати и унапређивати сарадњу са привредом иако су услови доста отежани због познате ситуације у нашем друштву;
- Исто тако за очекивање је да ће наши наставници и сарадници и даље узимати учешће на научним скуповима у земљи и иностранству;
- Факултет ће и у наредном периоду организовати семинаре, саветовања, научне скупове. На то је и обавезан као најугледнија установа ове врсте у нашој земљи;
- Један од приоритетних задатака је развој Лабораторије за потребе научно-истраживачког и наставног рада, као и рационално коришћење лабораторијске опреме. С тим у вези, треба напоменути да је урађен идејни пројекат II фазе нашег факултета која се, управо, односи на развој Лабораторија. У наредном периоду радиће се, у границама објективних могућности, на реализацији овог пројекта;
- Треба одржавати и јачати сарадњу са одговарајућим високо-школским и научним установама у земљи и иностранству;

- Успешност научно-истраживачког и наставног рада могуће је само ако Факултет буде користио савремену рачунарску опрему, што значи да Факултет треба стално да обнавља и према потреби повећава опрему;
- Интензивирање рада на међународним пројектима кроз консултативне услуге, сарадњу са сродним факултетима на изради заједничких студија и пројеката и конкурса за рад на међународним пројектима;
- Ангаживање на обезбеђењу веће међународне размене студената;
- Од стране СИВ-а наш Факултет је одређен за руководећу институцију у погледу прикупљања техничко-технолошких информација у области саобраћаја и транспорта за Југославију (програм СНТИЈ). У наредном периоду очекује се реализација овог програма и с тим у вези укључивање у Европску академску истрајвачку мрежу (ЕРН мрежу);
- Успостављање сарадње са значајним привредним предузећима и предузећима великих саобраћајних система у смислу реализације пословно-техничке сарадње.

3. ЗАЈЕДНИЦА ТЕХНИЧКИХ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Технички факултети Универзитета у Београду удружили су се почетком ове године у Заједницу техничких факултета. Активност ове Заједнице требало би да се интензивира у наредном периоду и она би се огледала у следећем:

- остваривање боље сарадње у научно-истраживачком и стручно-техничком раду;
- сарадња у настави и заједнички утицај на уписну политику студената и на политику запошљавања инжењера;
- боље изражавање и јачање свог заједничког деловања у оквиру Универзитета у Београду, Србије, Југославије, Европе и света.

4. КАДРОВИ

- Факултет ће и даље настојати да јача кадровску структуру са младим и талентованим дипломираним студентима, било да их прими као асистенте било као сараднике у научно-истраживачком раду.
- Вођењем одговарајуће кадровске политике биће на најповољнији начин омогућена предстојећа обнова наставног кадра услед одласка дела наставника у пензију.
- Инсистираће се на оспособљавању административног особља да применују у свом раду савремену опрему чиме ће се повећати ефикасност рада.

5. МАТЕРИЈАЛНИ ПОЛОЖАЈ

Материјални положај Универзитета је као што је познато веома тежак. За сада, излаз се види или у Колективним уговорима или у платним разредима. Но ништа од тога није извесно.

У сваком случају, Факултет ће, као и до сада, улагати крајне напоре за побољшање свог материјалног положаја и бити стално укључен у акције Универзитета у том смислу.

Стална тежња да се при овим незавидним условима одржи стандард најниже плаћених категорија и обезбеде услови за непоремећено одвијање наше основне делатности. Мада су евидентни напори друштва да се финансијска ситуације на Универзитету стабилише све присутније је потреба да унутар факултета нађемо могућности за побољшање материјалног положаја. Осим даљег развоја сарадње са привредом и неопходне штедње ради смањења материјалних трошкова потребно је ангажовање комерцијалног коришћења савремене опреме за научно-истраживачки рад, рачунарских ресурса, као и саме зграде чији мање искоришћени делови могу бити интересантни за разне активности.

У току је потпуно решавање проблема аутоматизације обраде података у финансијско-материјалној служби.

6. СТУДЕНТСКИ СТАНДАРД

Факултет ће улагати напоре да наши студенти на свом факултету имају нормалне услове за рад, учење, исхрану, спорт, друштвени и културни живот.

III. УМЕСТО ЗАКЉУЧКА

Суочени смо с временом велике друштвене, политичке, моралне и економске кризе, с временом поремећених односа са бројним проблемима у нашој универзитетској средини и у целом нашем друштву.

Само заједничким напорима свих нас на Факултету (наставника, сарадника, ненаставног особља и студената) и јединством у тим опредељењима допринећемо решавању ових проблема, разуме се уз пуно међусобно уважавање, што подразумева развој и унапређење демократских односа са потпуним осећањем појединачне и колективне одговорности.

У покретању иницијативе и обезбеђењу услова неопходних за успешну реализацију свега што је напред речено треба видети улогу, допринос и одговорност будућег руководства Саобраћајног факултета Универзитета у Београду.

У протеклом периоду декански колегијум је радио, без претеривања се може рећи, један частан и одговоран посао. При томе смо увек имали на уму интерес ове наше Куће, њен углед и њену будућност.

Са великим моралном одговорношћу према ранијим генерацијама наставника чије трајање настављамо и према вама, од којих смо примили на управу једну стабилну и јединствену Кућу, радили смо на очувању и уздизању угледа нашег Факултета, са циљем да не проиграмо указано нам поверење и да будућем руководству предамо, такође јединствену, неразграђену и по могућности још развијенију творевину.

Да ли смо у томе успели или не, показаће и ваше данашње гласање.

1. ПИСМА

Savez
inženjera
i tehničara
Jugoslavije

Савез
инжењера
и техничара
Југославије

Zveza
inženirjev
in tehnikov
Jugoslavije

Сојуз
наинженери
и техничари
Нијуославија

Beograd - Kneza Miloša 9/11 • Poštanski fah 187 • Žiro račun 60803-678-4270

Broj 77/34

VLADETA ČOLIĆ, dipl. inž.

10.4.79.

Dragi kolega,

Sa posebnim zadovoljstvom Vas obaveštavamo da ćeće, prema odluci Izdavačkog saveta časopisa "Tehnika" dobiti Diplomu "Tehnike" u znak priznanja za izuzetno ostvarenje u članku "Odredjivanje koeficijenata sastava savremenih jugoslovenskih tegljenih i potiskivanih teretnjaka".

Smatramo da će Vam ovo dodeljeno priznanje poslužiti kao stimulans u Vašem daljem radu i razvoju. Očekujemo da ćemo imati zadovoljstvo da Vam lično dodelimo Diplomu na Skupštini Saveza inženjera i tehničara Jugoslavije koja će se održati 14. aprila 1979. godine /subota/ sa početkom u 10 časova u Domu inženjera i tehničara u Beogradu, Kneza Miloša 9 /sala sveđana/ kada će se i doneti odluka o proglašenju 14. aprila za Dan inženjera i tehničara.

Molimo Vas da potvrdite prisustvo.

S drugarskim pozdravom,

PREDSEDNIK IZDAVAČKOG SAVETA
ČASOPISA "TEHNIKA"

Radoje Kontić, dipl.inž.

savez
inženjera
i tehničara
Jugoslavije

časos
иженјера
и техничара
Југославије

zveza
inženirjev
in tehnikov
Jugoslavije

сојуз
на инженеру
и техничару
на Југославија

Beograd, Kneza Miloša 9/I. ◆ Poštanski fah 187 ◆ Žiro račun 60603-678-4270

Broj 40/44
BEOGRAD, 23.10.81.

Dr VLADETA ČOLIĆ, dipl.inž.

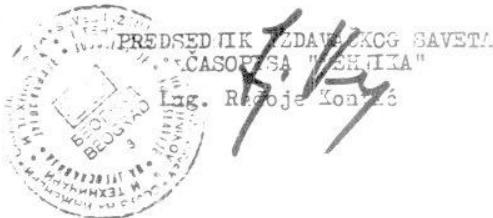
Dragi kolega,

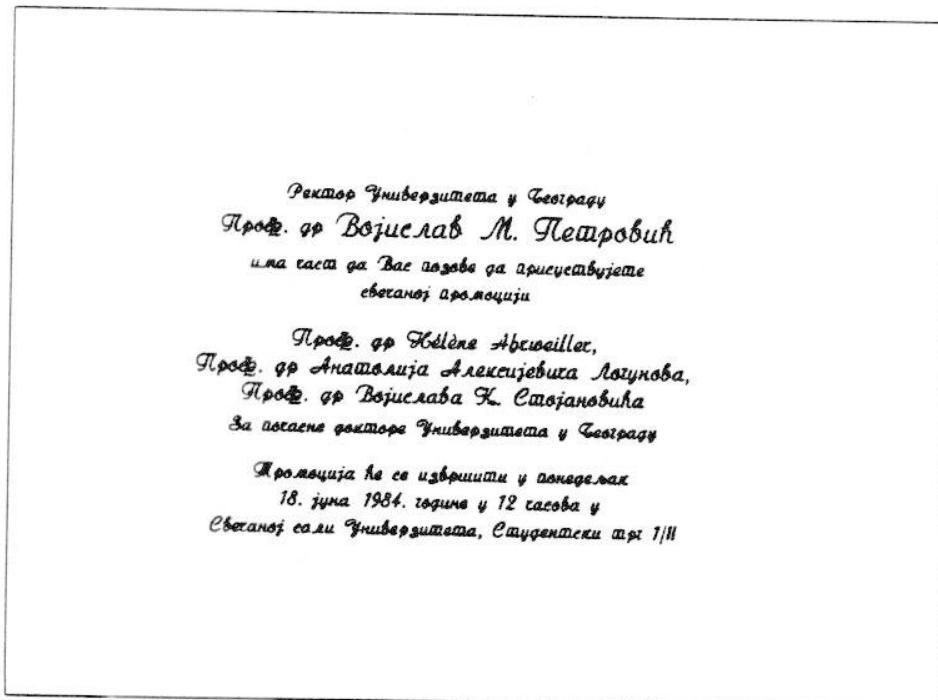
Sa posebnim zadovoljstvom Vas obaveštavamo da ćeće, prema odluci Izdavačkog saveta časopisa "TEHNIKA" dobiti zahvalnicu u znak priznanja za dugogodišnju uspešnu saradnju.

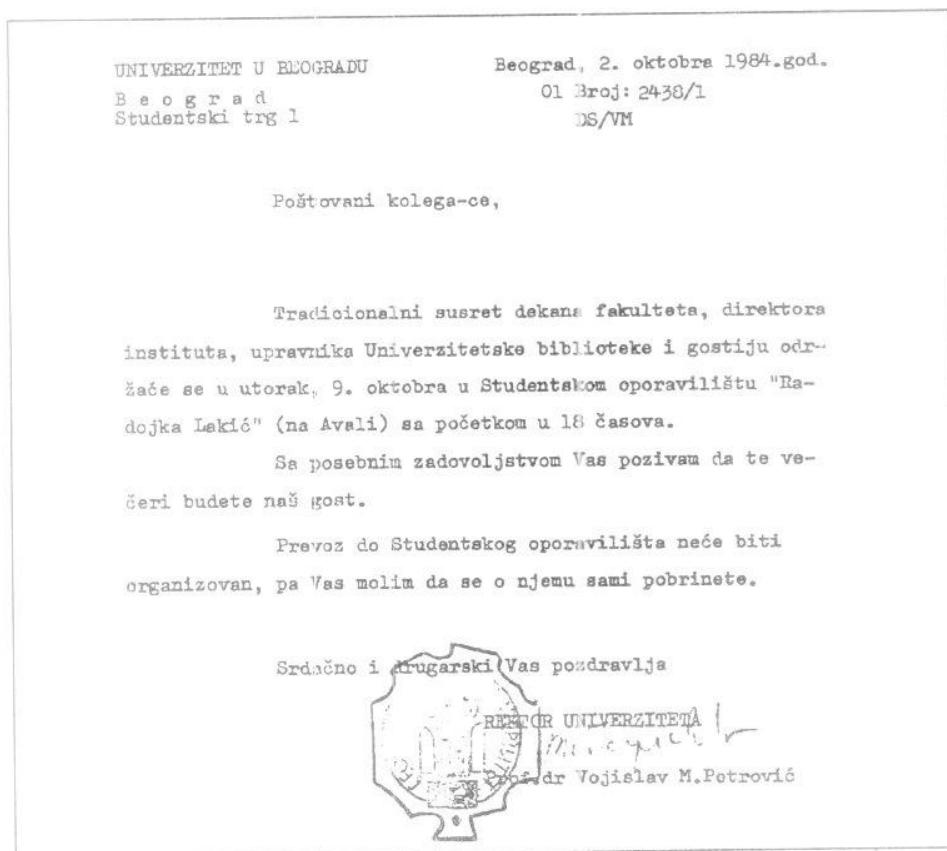
Očekujemo da ćemo imati zadovoljstvo da Vam lično dodelimo zahvalnicu na svečanoj sednici Izdavačkog saveta koja će se održati u Domu inženjera i tehničara u Beogradu, Kneza Miloša 9/II salo - 225, 10. novembra /utorak/ 1981. godine u 13 časova.

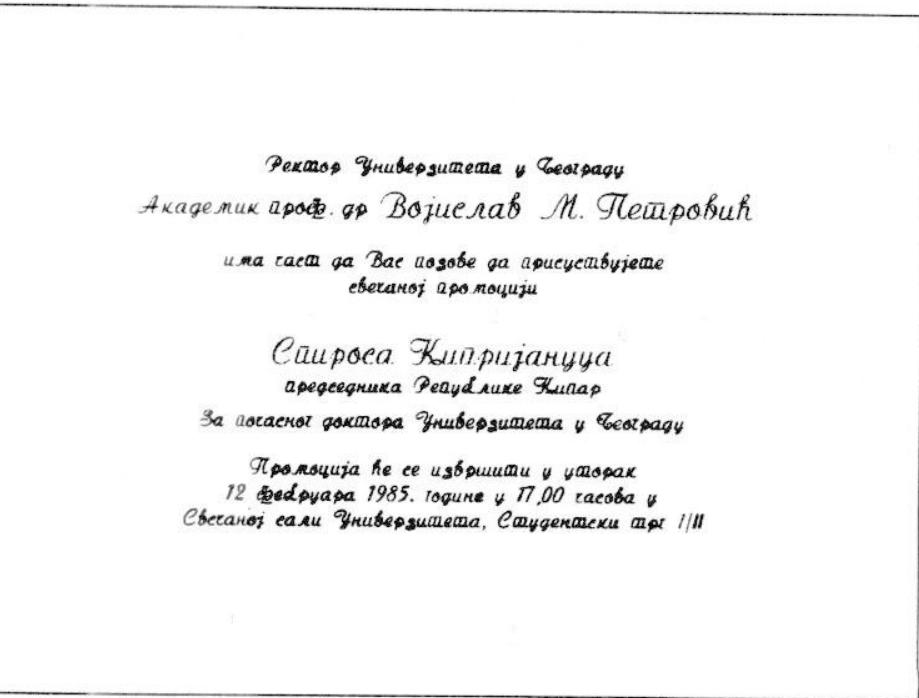
Molimo Vas da potvrdite prisustvo na tel. /011/ 335-891.

S drugarskim pozdravom.

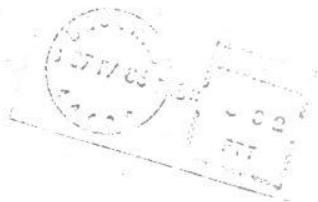

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Студентски трг 1
П. фах 122
11000 БЕОГРАД
Тел. 011/638-641

Drag
Dr VLADIMIR SOLIĆ
Sveučilišni fakultet

11000 БЕОГРАД
Bul. vojvode Stepe 305

1986. 3. 27.

Ректор Универзитета у Београду

проф. др Зоран М. Ђанић

има чест да Вај озове да поседујете
свежаној промоцији

др Кенета Каунде
председник Раднике Зимдије
за почасног доктора Универзитета у Београду

Промоција ће се извршити у судству
12. априла 1986. године у 11.00 часова у
Свежаној сали Универзитета, Студентски трг 1/II.

SVEUČILIŠTE »VLADIMIR BAKARIĆ« U RIJECI
FAKULTET ZA POMORSTVO I SAOBRAĆAJ

Faculty of Maritime
and Transportation Studies

Fakultät für Seewirtschaft
und Verkehr

RIJEKA YUGOSLAVIA

Klasa: 602-04/89-01-148
Urbroj: 2170-24-89-01

Rijeka, 24.02.1989.

Prof.dr. VLADETA ČOLIĆ
SAOBRAĆAJNI FAKULTET
11000 B E O G R A D
Vojvode Stepe 305-307

Poštovani profesore,

Pri našem Fakultetu organiziramo izvanredan studij za unutrašnju plovidbu. Molim bi vas da se prihvate nastave iz kolegija "RJEČKA NAVIGACIJA" te "SREDSTVA UNUTRAŠNJE PLOVIDBE", odnosno uz nemogućnost da se vi uključite, da nam preporučite potencijalne nastavnike.

Nastava bi se održavala u seminarima u trajanju od po 6 dana po semestru.

Ukoliko ste nam spremni pomoći, rado ću vas posjetiti zbog daljnih dogovora, odnosno ukoliko vam je milije, pozivam vas na naš trošak da dodete u Rijeku uz naznaku vremena.

U očekivanju vašeg odgovora srdačno vas pozdravljam,

DEKAN,
dr. Miroko Zorović

06.03. 89.

Prof.dr Vladeta ČOLIĆ, dipl.inž.

FAKULTET ZA POMORSTVO I SAOBRAĆAJ - RIJEKA
- dekan, dr Dinko ZOROVIĆ -

Poštovani druže dekane,

Primio sam Vaše pismo, od 24.02.1989.g., u kome mi predlažete da se prihvativam nastave iz predmeta: "Riječna navigacija" i "Sredstva unutrašnje plovidbe".

Smatram da svakom nastavniku treba da čini čast kada ga iz drugih sredina pozivaju na ovakvu saradnju.

Stoga, u načelu prihvatom Vašu ponudu, ali bih Vas zamolio da mi pošaljete nastavne planove i programe navedenih predmeta. Svako me razumete. Eteo bih, pre nego što Vam konačno odgovorim, da pogledam šta me očekuje u pogledu obima, sadržaja i organizacije nastave iz tih predmeta. Posle toga, odmah bih Vam se javio za dalji dogovor.

Uz srdačan pozdrav, molim Vas da primite izraze moga poštovanja.

Socijalistička Republika Srbija
P R O S V E T N I S A V E T
Beograd, 19. april 1989.

Poštovani kolega Čoliću,

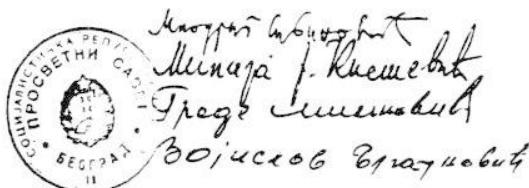
Sa sednicom 27. IV 1989. godine prestaje rad dosadašnjeg saziva Prosvetnog saveta SR Srbije.

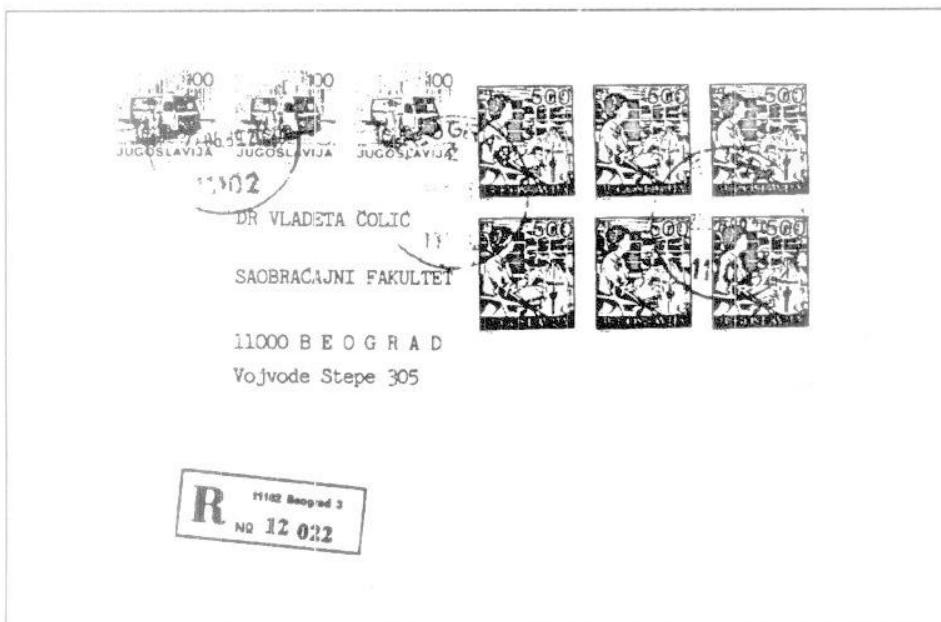
Kao članovi toga saziva Prosvetnog saveta i njegovih komisija trudili smo se da, u granicama svojih ličnih i okvirima objektivnih društvenih mogućnosti, radimo savesno, samostalno i stručno. Jesmo li, i koliko smo u tome uspeli ostavimo neka ocenjuju drugi. Svidjalo se to nama ili ne, ono što smo radili tokom proteklih četiri godine odsad postaje deo istorije našeg školstva. Nisu nam beznačajne povoljne ocene, već dobijene od organa koji nas je imenovao, Skupštine SR Srbije /one nas ispunjavaju zadovoljstvom/, ali moramo biti svesni i toga da će se prave dimenzije učinjenog /dobrog ili lošeg/ moći da procene tek sa neophodne istorijske distance, na osnovu kompletног uvida u ono što je bilo pre i šta će se dešavati dalje u razvoju našeg sistema vaspitanja i obrazovanja.

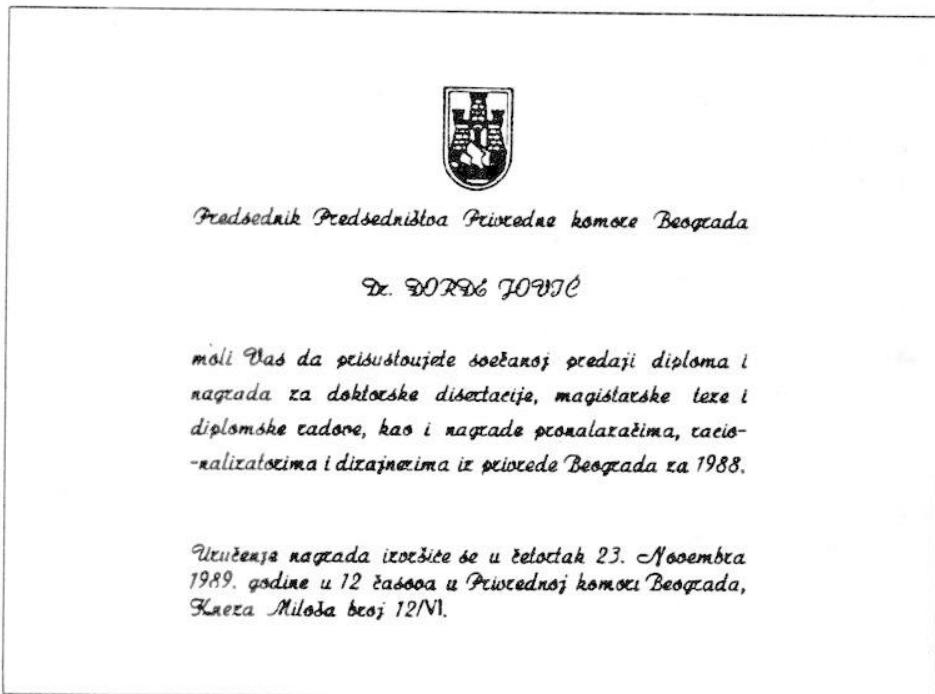
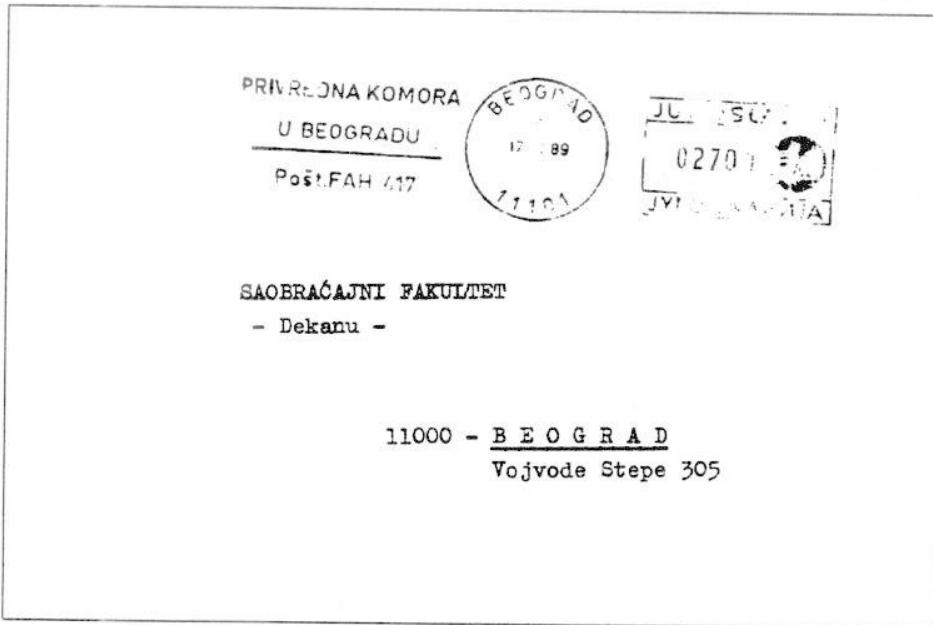
Razapeti tako izmedju sopstvenog životnog trenutka, koji osećamo lično, i istorije, čiji smo deo, ali koja se saznaće posle nas kao nešto opšte, ne možemo odoleti ljudskoj potrebi da budemo i neuzdržano lični: zahvaljujemo Vam na angažovanju i Vašem doprinosu koji ste dali radu Prosvetnog saveta SR Srbije, hvala Vam na kolegijalnoj i nesebičnoj drugarskoj saradnji.

Želimo Vam dalje uspehe u stručnim aktivnostima i u ličnom životu uopšte.

Sa izrazima iskrenog poštovanja,

Prof. dr Vladeta S. ČOLIĆ
Saobraćajni fakultet
BEOGRAD, Vojvode Stepe 305
Tel. 446-032

FILOLOŠKI FAKULTET - BEOGRAD
(Prof.dr Mihailo Stipčević, dekan Fakulteta)

Poštovani profesore Stipčeviću,

Oprostite mi što uzimam slobodu da Vas upoznam sa namerom
da izvestan broj knjiga iz svoje biblioteke poklonim Fakultetu na čijem
se čelu Vi nalazite.

Naime, reč je o knjigama na ruskom, francuskom i našem jeziku
kao i o časopisima iz oblasti jugoslovenske književnosti (spisak naslova
je u prilogu ovog pisma).

Pri ovome nisam imao ništa drugo na umu nego da na ovaj način
(korišćenjem od strane studenata Vašeg Fakulteta) ove knjige mogu imati
daleko veću upotrebnu vrednost nego do sada.

Nadajući se Vašoj pozitivnoj odluci srdačno Vas pozdravljam
i najlepše Vas molim, uvaženi prof. Stipčeviću, da članovima Vašeg Fakul-
teta prenesete moje iskrene želje za svako dobro u vremenima koja su pred
nama.

S poštovanjem,

U Beogradu,
24.10.1990.god.

ДЕКАН

ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
Београд. Студентски трг 3

930/1 НС/ЦД

25 -10- 1990

ПРОФ. ДР ВЛАДЕТА С. ЧОЛИЋ
Саобраћајни факултет

Б Е О Г Р А Д
Војводе Степе 305

Поштовани колега Чолићу,

примио сам данас Ваше писмо и списак књига које поклањате нашем Факултету - 57 књига на руском језику (које ће се налазити у библиотеци Катедре за славистику), 23 књиге на француском језику (које ће се чувати у библиотеци Катедре за романистику), 16 књига и 10 наслова наших часописа по више годишта (што ће се налазити у библиотеци Катедре за југословенске књижевности).

У име Филолошког факултета и његових катедара најлепше Вам захваљујем на лепом и корисном поклону.

Поштује Вас и срдачно поздравља,

ДЕКАН
ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА

Проф. др Никша Стипчевић

P.S.

Секретар Факултета Марија
Дивјак ће Вам се јавити те-
лефоном ради договора о то-
ме када би наш шофер могао
да пребаци поменуте књиге.

- Доставити копију секретару
Марији Дивјак

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ПРОСВЕТЕ
Кабинет министра

Др ВЛАДЕТА ЧОЛИЋ, професор
Саобраћајног факултета

Војводе Степе 305
11000 Београд

Поштовани професоре,

Као што Вам је познато, Народна скупштина Републике Србије донела је низ закона којима се, у складу са Уставом, уређују односи у Републици Србији, а међу њима је и Закон о изменама и допунама Закона о министарствима. Овим законом предвиђено је да је Просветни савет саветодавни орган Министарства просвете. Ступањем на снагу овог закона престао је да важи Закон о Просветном савету Социјалистичке Републике Србије. Влада Републике Србије ће одлуком утврдити надлежност и број чланова Просветног савета као колегијалног саветодавног органа у оквиру Министарства просвете.

У периоду Вашег рада Просветни савет Републике Србије обавио је веома значајан национални и стручни посао на усвајању јединствених програма основног образовања за целу Републику, донео је нове програме гимназијског образовања, као и јединствене програме образовања за стручне школе. Извршена је, у складу са променама у карактеру друштвено-политичког система, дезидеологизација образовних програма, уебеника и приручне литературе, садржаји националне културе адекватније су заступљени у основним и средњим школама. У целини садржаји и организација образовања више су примерени култури и традицији српског народа као и токовима развоја образовања у развијеним земљама.

Ваш допринос решавању наведених питања васпитања и образовања био је веома значајан. Заједно са другим члановима Просветног савета допринели сте много његовом успешном раду, а time и настављају светле традиције коју овај просветни орган већ више од једног века има у Србији.

У моменту када престаје рад Просветног савета у овом облику и сазиву желим да Вам се топло и срдачно захвалим на стручном и несебичном ангажовању у раду Просветног савета.

Желим Вам даље успехе у стручним активностима и личном животу уопште.

Са изразом искреног поштовања

23. август 1991. г.

МИНИСТАР ПРОСВЕТЕ
Проф. др Данило Ж. Марковић

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
РЕКТОРАТ

Поштовани колега Чолићу,

Користим ову прилику да Ти се лично захвалим на успешној сарадњи коју смо остварили у протеклом периоду. Оно што је красило наше односе било је, не само, професионално схватавање сложених послова које смо обававали, већ и искрено пријатељство које нас је везивало. То је било изузетно важно за успешно савлађивање нових проблема са којима смо се сочувавали у афирмацији науке, стваралаштва и универзитетског образовања.

Није било лако савладати тешко наслеђе и неповољно опште окружење у којима је Универзитет деловао. Мислим, да можемо бити задовољни. Колико смо урадили, остављамо да цене други. Али оно што је сигурно, радили смо много, поштено и несебично.

Руководећа екипа Универзитета у Београду, у којој сте се и ви налазили, деловала је као хомоген и квалитетан тим. Лично сам имао срећу и задовољство да, као ректор, сарађујем са изузетним људима – проректорима: Милорадом Бабовићем, Рајком Врачарем, Јованом Тодоровићем и студентима – проректорима: Братиславом Велимировићем и Милорадом Вукобратовићем. Они су заједно самим и са већим чинили све да Универзитет у Београду постане још снажнија и моћнија институција.

Мени лично, остаће у трајном сећању један тежак или и плодан четврогодишњи период, у коме сам се дружио са дивним и племенитим људима, међу којима си и Ти. То има трајне вредности и остаје као успомена која ће ме подсећати на један значајан део у мом животу, а у исто време, представљаје подстрех за даље ангажовање у афирмацији Универзитета. Убеђен сам, да ћемо се и даље дружити, окупљени око нечег што нам је заједничко, а то је истинска вера у наш Универзитет и жеља да се и даље успешно развија.

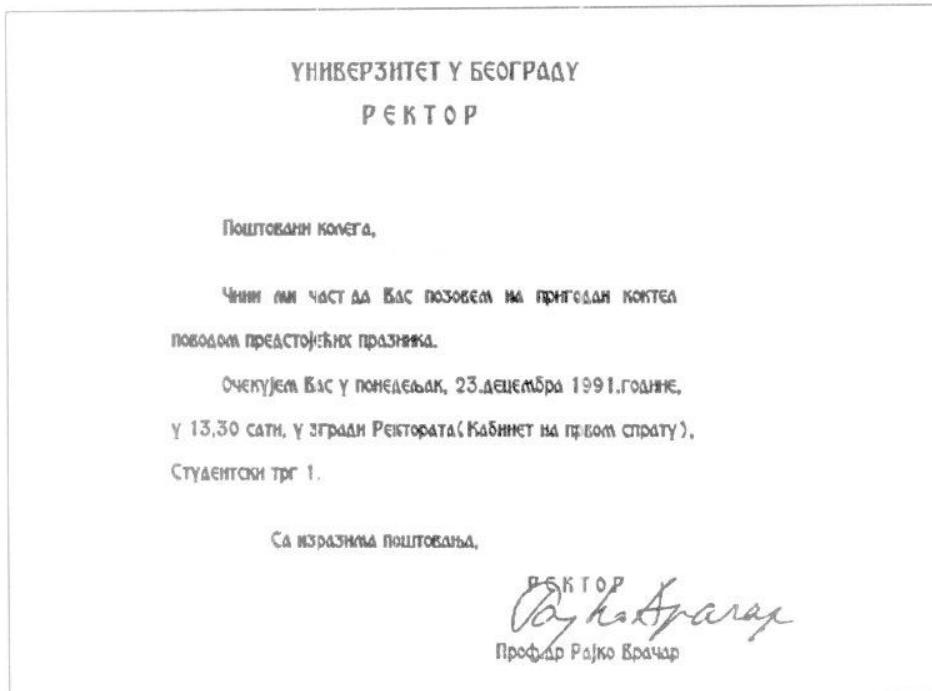
Желим Ти много успеха у Твом будућем професионалном раду, добро здравље и личну срећу.

Са поштовањем, уз срдачан поздрав,

30. септембар 1991. г.

РЕКТОР УНИВЕРЗИТЕТА

Слободан Јуковић

ПРЕДСЕДНИК СКУПШТИНЕ
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Проф.др Јован Петровић

и

РЕКТОР УНИВЕРЗИТЕТА

Проф.др Рајко Врачар

Позивају Вас да присуствујете
свечаној седници Скупштине
Универзитета у Београду поводом

Дана Универзитета

Седница ће се одржати у четвртак,
27.фебруара 1992.године, у 12 часова,
у Свечаној сали Универзитета.

ПРОГРАМ

-Поздравна реч Ректора Универзитета,
проф.др Рајка Врачара

-"Универзитет и научноистраживачки подмладак"
Академик проф.др Александар Деспин

-Додела универзитетских награда за :
- најбоље тематске радове студената
Универзитета у Београду
- најбоље студенте генерације

-Додела Плакете Универзитета у Београду:
- Студентском радио програму "INDEX 202"
- Задрузи студената Универзитета у Београду
- Здравствено-потпорном удружењу студената
Београда

-Уметнички део програма
Академски хор Београдског универзитета
"Бранко Крсмановић-Обилић"

САОБРАЋАЈНИ ФАКУЛТЕТ – ДЕКАН

ВЛАДЕТА ЧОЛИЋ
ВОЈВОДСТВО СТЕПЕ 305
11000 БЕОГРАД

*Ректор Универзитета у Београду
проф. др Рајко Врачар*

моли господина Владету Чолића
да изволи присуствојши Традиционалном деканском
ручку
дана 03.07.1992., у 13 часова, "Чарачићев брест"

*Молите се за одговор
тел. 635-153*

Обавештавамо Вас да аутобус полази испред зграде Ректората, у 12,30 сати.

Реклор Универзитета у Београду
проф. др Рајко Врачар

моли ...Проф.др. Владету Чолића.....
да извоми присуствовати Свечаном потписивању
Уговора са Техничким универзитетом из Темињвара
дана 14.11.1992., у 12... часова, у Ректорату.....

Молите се за одговор
тел. 635-153

Реклор Универзитета у Београду
проф. др Рајко Врачар

моли ...Проф.др. Владету Чолића.....
да извоми присуствовати Ручку поводом потписивања
Уговора о сарадњи.....
дана 14.11.1992., у 13.30 часова, "Три Лавара" Земун

Молите се за одговор
тел. 635-153

ДЕКАН Богословског факултета Српске Православне Цркве
11000 Београд, 7. Јула 2, тел. бр. (011) 630-268

ГОСПОДИНУ
ВЛАДЕТИ ЧОЛИЋУ
ДЕКАНУ САОБРАГАЈНОГ ФАКУЛТЕТА
11000 БЕОГРАД
ВОЈВОДЕ СТЕПЕ 305

Пештевани Господине Декане,

У име професора и студената Богословског
Факултета, као и у своје име, искрене Вам честитам
наступајуће празнике Христовог рођења и Нову
1993. годину са најлепшим жељама за напредак у
сваком добрим, и општем, и Вашем личном.

Уочи Божића 1993. године

Декан

Богословског Факултета
димитрије Калезин
проф.др Димитрије Калезин

Проф. др Предраг Шулејић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду

Поштовани професоре Шулејићу,

Слободан сам да Вам се обратим најпре, као Ваш некадашњи студент школске године 1966/67 када сте нам на Саобраћајном факултету предавали предмет "Саобраћајно право" а затим и као декан факултета који од Вас очекује научну, стручну и педагошку помоћ.

Ради се о предметима "Саобраћајно право", (III, 2+0), "Пловидбено право", (VI, 2+0), "ПТТ право", (VII, 3+0) и "Ваздухопловно право", (IX, 2+0).

Продекан за наставу, проф. др Војин Тошић (такође Ваш студент из генерације 66/67) и ја, желели бисмо да се посаветујемо са Вама о даљој концепцији ових предмета у наставном плану нашег Факултета, њиховим програмима као и о извесним кадровским питањима везаним за те предмете.

Одлучили смо се да Вам се обратимо сматрајући да ћете имати разумевање за наше проблеме, а користећи и ту привилегију да сте нам били наставник, и то, без икаквог ласкања, врло успешан.

Молио бих Вас, професоре Шулејићу, да нам се јавите на телефон 466-032 (деканат Саобраћајног факултета) и да предложите време за наш сусрет.

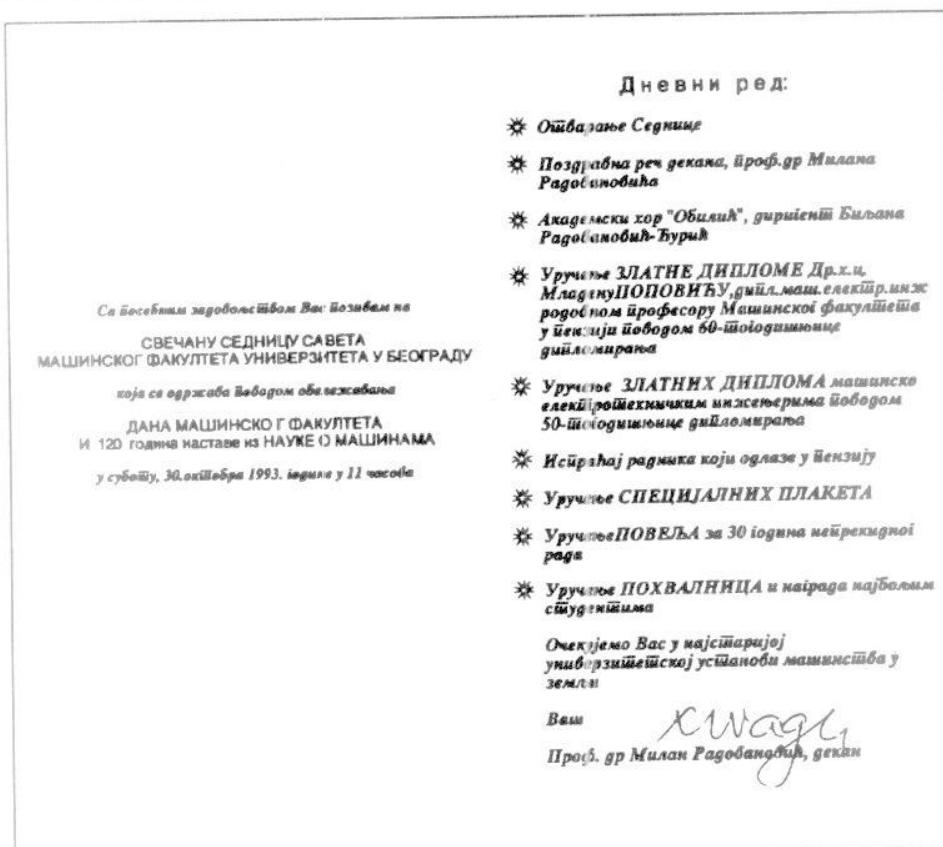
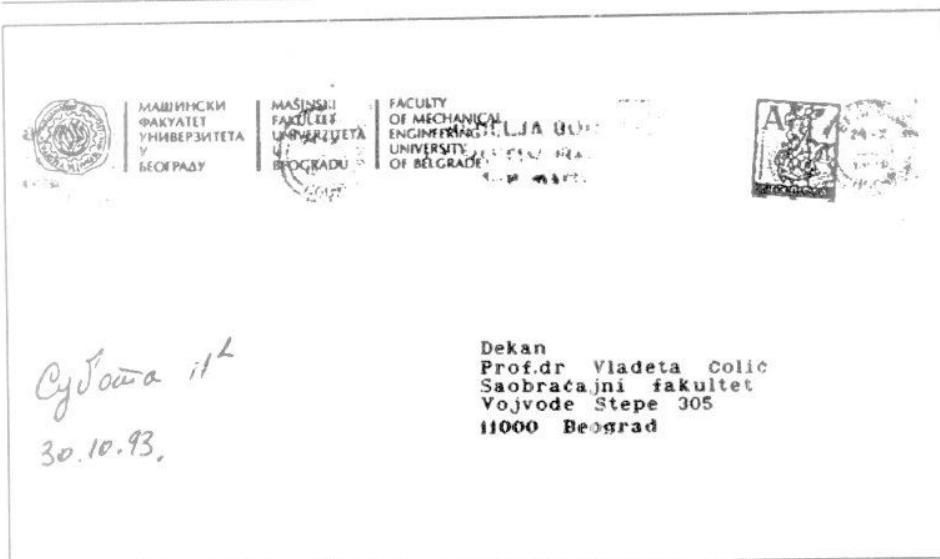
Срдачно Вас поздрављам са жељом за скоро виђење.

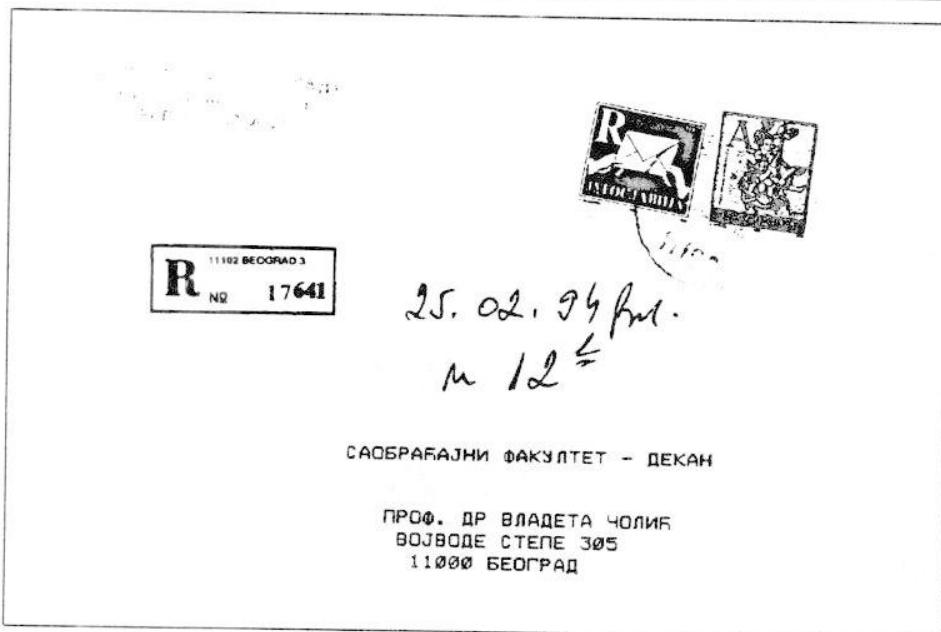
С поштовањем

почетак 1993.

Декан Саобраћајног факултета

Проф. др Владета Чолић

Част ми је и задовољство да Вас
позовем да присуствујете обележавању

ПРОГРАМ

Дана Универзитета
у Београду

у петак, 25. фебруара 1994. године,
у 12 сати, у Свечаној сали Универзитета.

РЕКТОР УНИВЕРЗИТЕТА

Проф.др Драгутин Величковић

Поздравна реч Ректора Универзитета
проф.др Драгутина Величковића

Проф. др Славко Леовац
„Беседа о песнику Војиславу Илићу“

Додела универзитетских награда за:
- стручне, научноистраживачке
радове студената
- студента генерације

Уметнички програм

GOSPODIN
PROF.DR. VLADETA ČOLIĆ

ЦЕНТАР ВОЈНИХ ШКОЛА ВОЈСКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ
ВОЈНОТЕХНИЧКА АКАДЕМИЈА ВОЈСКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

ЗАВРШТАК ШКОЛОВАЊА СТУДЕНАТА

Са посебним задовољством позивамо Вас на свечаност поводом завршетка школовања студената Војнотехничке академије Војске Југославије - промоције у дипломирани инжењере и произвођења у чин официра Војске Југославије.

НАЧЕЛНИК
штаба
мр Слободан Вукашић, дивл. инж.

Promocija studenata Vojnotehničke akademije VJ u diplomirane inženjere i svedano uručivanje Uverenja o završetku školovanja održaće se 29.jula 1994.godine u 13,00 časova u Kino sali Kluba studenata vojnih akademija, Beograd, Veljka Lukića Kurjaka 33.

Posle završetka promocije predviđen je zajednički ručak u restoranu Centra vojnih škola Vojske Jugoslavije.

Универзитет у Београду
САОБРАЋАЈНИ ФАКУЛТЕТ
- Проф.др Владета Чолић, декан -
Београд
Војводе Степе, 305.

Научна установа
Институт за хемију
технологију и металургију

Његошева 12, 11 001 Београд, П. фах 815
Телефон: централа 332 496; генерални директор 336 293
Факс: 335 255; телекс: 11809 ЈУ ИХТМБГ; Телеграм: ИХТМ

Број: 1279

Београд, 03.10.1994. године

Поштовани колега,

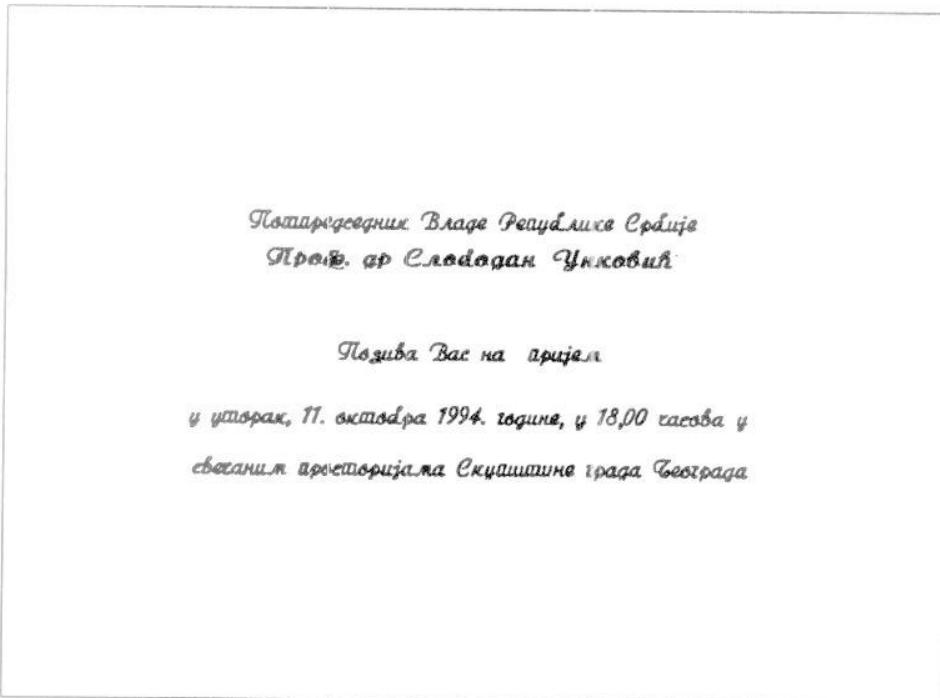
У име Научне установе Институт за хемију, технологију и металургију и своје лично
име честитам Вам избор за декана вашег цењеног факултета.

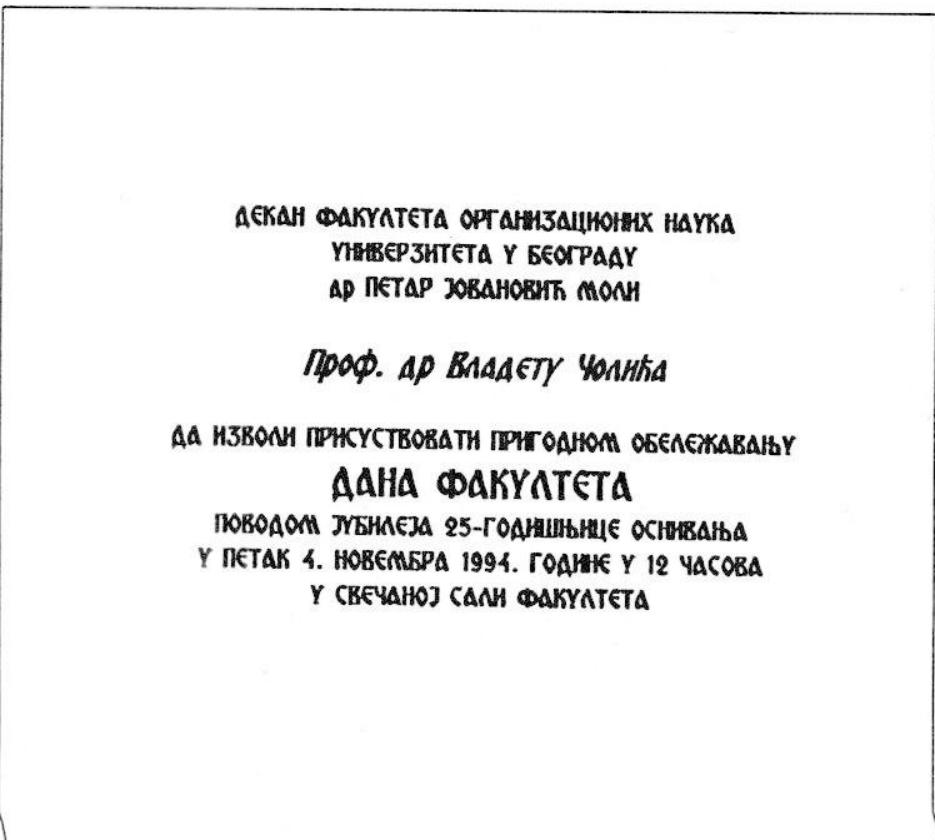
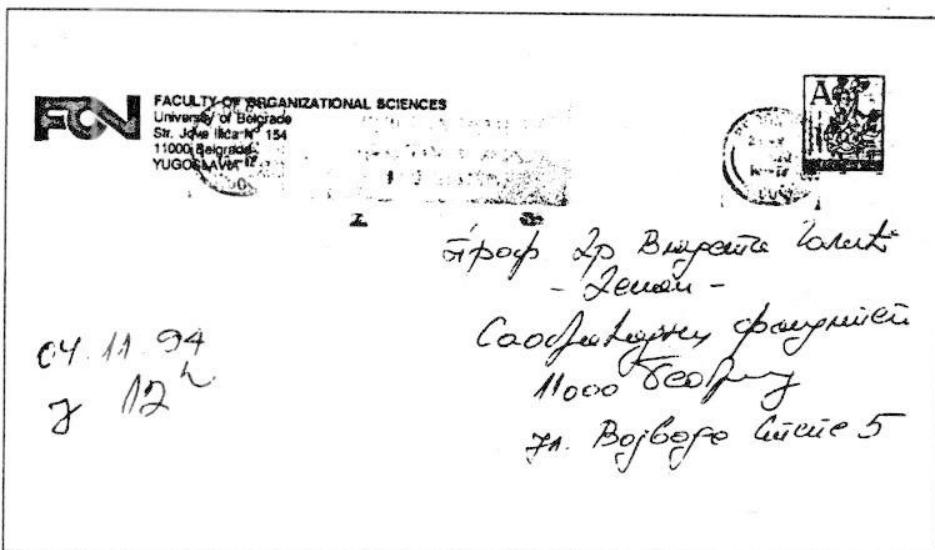
Вашем факултету желимо срећан почетак нове школске године и напредак у раду, а
Вама пуно среће, добро здравље и још више успеха у раду.

Уз срдачне колегијалне поздраве,

Др Жарко Јовановић, mr физ.хем
/ГЕНЕРАЛНИ ДИРЕКТОР/
Научне установе
ИНСТИТУТ ЗА ХЕМИЈУ, ТЕХНОЛОГИЈУ
И МЕТАЛУРГИЈУ

ПРОГРАМ СВЕЧАНЕ АКАДЕМИЈЕ

- Отварање Академије
- Поздравна реч Ректора Универзитета
проф. др Драгутин Величковић
- 90-година проглашења Универзитета у Београду
проф. др Ђорђе Пауновић, проректор Универзитета
- 110-година од смрти капетан Мише Анастасијевића
проф. др Драган Кубуровић, проректор Универзитета
- Додела Плакета Универзитета у Београду
- Додела Универзитетских награда за:
 - стручне, научноистраживачке радове студената
 - студенте генерације
- Уметнички Програм

Хор "Бранко Крсмановић - Обилић"

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Ректор Универзитета, проф. др Драгутин Величковић има посебно задовољство да Вас поводом Дана Универзитета у Београду позове на свечану вечеру

27. фебруар 1995. године у 20 часова
Ресторан "Два јелена", Скадарска 32

ВОЈНА ПОШТА

Бр. 3253

— — — — —
Бр. 1330 — — —
— — — — —
БЕОГРАД год.

Prof. dr VLADETA ŽOLIC - dekan

Мржљај, 18.03.95. у 9³⁰

ВОЈНОТЕХНИЧКА АКАДЕМИЈА ВОЈСКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ
ЖАРКОВО - БЕОГРАД

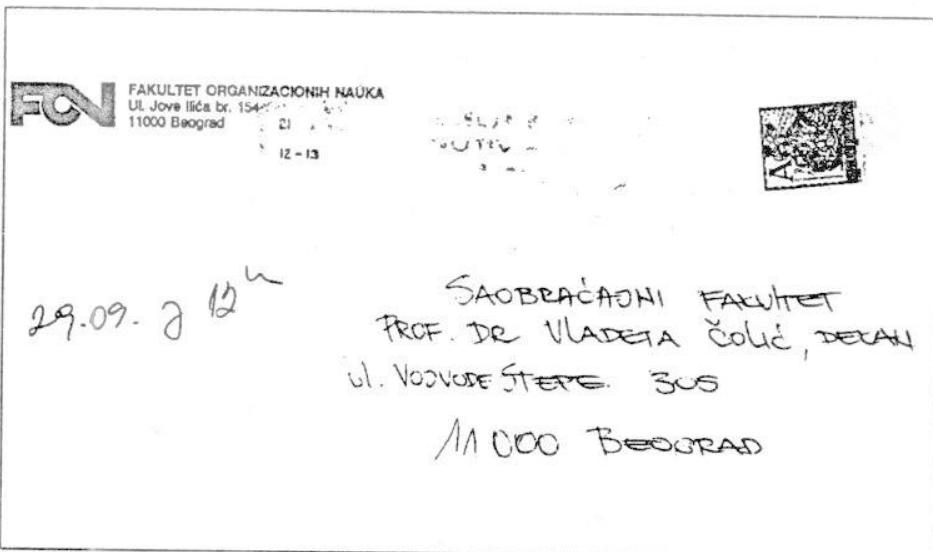
Поздивамо ћас да присуствујеме прослави
250. годишњице школства.

Свечаност ће се одржати у Војнотехничкој
академији ВЈ Жарково, 18. марта 1995. године
са почетком у 09.30 часова.

НАЧЕЛНИК
ПУХОВНИК
 mr Слободан Ђурсав, дипл. инж.

Програм свечаности:

• Дочек званица	09.30-09.50 часова
• Постројење јединица за свечаност	09.50 часова
• Предаја рапорта команданта свечаности	10.00 часова
• Обраћање начелника ЦВШ ВЈ припадницима ВТА ВЈ и гостима 10.15 часова	
• Дефиле јединица	10.35 часова
• Концерт за званице и састав ВТА ВЈ	11.20-12.30 часова

SAOBRAĆAJNI FAKULTET UNIVERZITETA U BEOGRADU
FACULTY OF TRANSPORT AND TRAFFIC ENGINEERING, UNIVERSITY OF BELGRADE
Vojvode Stepe 305, 11000 Beograd, Tel: ++381 (0)11 49 32 11; Fax: ++381 (0)11 46 62 94
Žir nosac: 40815-603-0-4405, Model 01, SDK Beograd

03-10-1995

Datum:

584/2

No.:

Gospodin Živorad Maksimović
generalni direktor ŽTP - Beograd

11000 Beograd
Nemanjina 6.

Poštovani gospodine direktore,

U ovoj godini Saobraćajni fakultet obeležava 45 godina svoga postojanja i rada. To je četiri i po decenije visokog saobraćajnog školstva na Beogradskom univerzitetu.

Povodom ovog jubileja pripremamo izdavanje spomen-knjige "Prilozi za istoriju Saobraćajnog fakulteta".

Medjutim, da bismo ovu knjigu izdali potrebna nam je finansijska pomoć.

S toga Vam se obraćamo, kao direktoru Preduzeća sa kojim smo uvek bili u bliskoj vezi, a koja je činila čast našem Fakultetu: kroz zapošljavanje saobraćajnih inženjera, saradnju u naučno-istraživačkom radu, itd.

Shvatajući okruženje u kome se nalazimo i mogućnosti naše privrede, a, ipak, u želji da ova knjiga ugleda svetlost dana, molimo Vas da u granicima mogućnosti sponzorišete izdavanje ove spomen-knjige.

Poštujem Vas i srdačno pozdravljam,

Dostavljeno:

- Nebojši Bakić, pomoćniku
generalnog direktora
ŽTP-Beograd
članu Saveta Saobraćajnog
fakulteta

DEKAN SAOBRACAJNOG FAKULTETA

Prof.dr Vladeta Čolić, dipl.inž.

4. ОПРОШТАЈИ

МОМЧИЛО НИКОЛИЋ

Рођен 1936. године. Стручни сарадник у Лабораторији за испитивање бродова и пловних путева. У сталном радном односу на Факултету од 1969. године. Преминуо 07. октобра 1986. године

Драги наш Момо,

Опрости што ћу говорити о теби, твојим особинама и врлинама. Знам да би Ти био против тога. Али, у име оних који су Те волели, радили и друговали с тобом и при томе нису злоупотребили Твоје поверење, желим да се, при овоземаљском растанку, опростим од Тебе с неколико не сувишних речи.

Природа Твоје личности је била скромна, тиха, ненаметљива. Тако си се, Момо, и искрао некако од нас, нечујно и неприметно. Мислио си да нас не узнемираш својом муком. Али, не само Ти, већ и ми, Твоји близки другови, преварили смо се заједно са Тобом. На вест да Ти није добро и да болест узима маха, узбуркало се наше речно брдарство и у Београду, и у Новом Саду и у Сиску; узнемирио се и Саобраћајни факултет. Одложили смо у страну све свакодневне ситне размирице и несугласице и чинили све што је у нашој моћи не би ли Ти помогли да пребрдиш болест – а када смо се уверили у њену опакост – не били Ти олакшали Твоје последње часове.

Ми, који смо свакодневно присуствовали тој неравноправној борби с неzasлуженим крајем, уверили смо се у још једну Твоју особину: храброст и чврстину. На питање: "Како си Момо?" до год си могао увек си одговарао: "Добро је." Ни јаука (а болова је било) ни жалбе (а мисао о одласку је свакако била присутна у Твојој свести). Храбро и достојанствено си отишао са овога света.

Познато је да је наша универзитетска средина у великој мери склона потпенетивању људских вредности. Међутим, када је реч о Момином неизбрисивом трагу у нашем речном брдарству, а то је извесно, сасвим је довољно рећи да је био један од најмлађих (а усуђујем се да кажем и један од најбољих) управитеља строја наше унутрашње пловидбе и то у време када се то није постajalo тако лако. Исто тако, био је десна рука проф. Чолићу и проф. Крецуљу при испитивању техничко-експлоатационих особености наших речних бродова, што представља посебно поглавље у развоју нашег речног брдарства.

У оваквим приликама, обично се за сваког говори све најбоље и најлепше. Зато се и каже, не без ироније, да су гробља пуна "добрих и незаменљивих људи".

Међутим, када је Мома у питању, сигуран сам да се сви овде присутни слажу да ни најпрецизнији инструменти не би открили ни једну мрљу његовој скромности, искрености, поштењу, несебичности. Чини ми се да I генерација студената Одељења за речни саобраћај Саобраћајног факултета Универзитета у Београду о томе зна највише.

Драги пријатељи,

Окупили смо се овде да нашег Мому испратимо на његово последње путовање. А после ћемо се вратити нашим свакодневним обавезама и живот ће наставити своје непредвидљиво кретање. Али, у свима нама, уверен сам, остаће успомена на нашег Мому, на његово чисто срце и племениту душу.

Посебно се Моме треба сетити онда када нам постаје тешко, када почиње да нас обузима нека узнемиреност и када нам се у глави почну да роје свакојаке мисли. Тада се треба сетити Моме, његове моралне чистоте и свих његових врлина.

Видећемо, онда, да су постојали и да вероватно још постоје људи Моминог моралног кова. Да је више таквих, сигурно је да би и излаз из ових наших тешкоћа био лакши.

Драги Момо,

Причао бих још дugo ако би то имало смисла. Али, као да Те видим да кажеш: "Хајде, доста је било. Да се поздравимо. Ја ћу на једну а ви остали на другу страну." И јесте тако Момо. Ти сада одлазиш на Јелисејска поља нашег речног бродарства. Тамо је већ одавно тата Чола. И Жикић је тамо. А скоро је дошао и Браца Шурлан. Ту су и Твоји другови научници и стројари. И неки од нас ће тамо доћи једног дана.

А дотле, Момо наш добри, мирно спавај и нека Ти је лака ова Твоја родна земља којој се заувек враћаш.

До виђења Момо, незаборавни и несебични друже и брате наш.

Реч продекана Факултета, проф. др Владете Чолића,
на сахрани Момчила Николића на гробљу у селу Љубинић код Обреновца, четвртак, 09. октобра 1986. године у 15^h

ДР БОЖИДАР МИЛОШЕВИЋ

Рођен 1919. године. Редовни професор за предмете: ЖЕЛЕЗНИЧКЕ ПРУГЕ И СТАНИЦЕ и ЖЕЛЕЗНИЧКИ ЧВОРОВИ. У сталном радном односу на Факултету од 1969. године. Декан од 1971. до 1975. г. Пензионисан 1985. г. Преминуо 12. новембра 1989. године.

Поштовани професоре Милошевићу,

Имам врло тешку али и часну дужност да се у име Вашег и нашег Саобраћајног факултета опростиш од Вас.

Уопште је тешко опраштати се од човека а поготово од човека таквих људских особина каква је била Ваша личност. Међутим, када је, на жалост, дошло до тога, чини ми се да је осећање части присутно у ономе ко Вам упућује речи опроштаја.

Поштована породицо проф. Милошевића, драги професорови пријатељи и пријатељи нашег Факултета,

У оваквим приликама уобичајено је говорити о покојниковим заслугама за развој струке и науке, установа где је провео радни век као и "друштва у целини".

Наша универзитетска средина често није склона истицању људских вредности. Међутим, када је у питању професор Милошевић свима нама је познато шта је он значио за Саобраћајни факултет и какав је неизбрисив траг оставио у нашој саобраћајној струци и науци. Најкраће речено: око 50 пројекта и студија железничких пруга, чвррова и станица; 36 објављених научно-стручних радова, 15 скрипата и уџбеника; руководилац израде бројних дипломских радова, неколико магистарских радова и докторских дисертација.

Професор Милошевић је био човек широког образовања и културе, учесник и сведок многих забивања у овим нашим просторима, и у разговорима с њим сваки саговорник је постајао богатији за једно истинско и драгоцене искуство. Међутим, он никада није истицао своје заслуге за развој саобраћајне струке и науке као ни велики и пресудан учинак за стварање наше Куће на Вождовцу. О томе се сазнавало од професорских колега, од његових сарадника, од некадашњих студената или не и од самог професора.

Без претеривања могу рећи да је личност професора Божидара Милошевића била неразметљива и достојанствена, отмена и господствена. Такву личност професор је даривао нашој Кући пуне две деценије. Сvakако, то је служило на част професору Милошевићу али и на част нашег и његовог Саобраћајног факултета.

И још нешто ваља истаћи, јер би, иначе лик Боже Милошевића био не-потпун. То је његов однос према младим колегама, сарадницима и студентима.

Пре 15 година мој први радни дан новоизабраног асистента на Саобраћајном факултету почeo је једним лепим ондашњим обичајем: представљањем код декана и разговором с њим. Декан је био Божидар Милошевић. И од тада, утисак који сам стекао само се потврђивао: професор је био велики пријатељ младих; умео је веома једноставно и срдачно да се заинтересује за њихове проблеме па да се, затим, потруди да их реши; пратио је њихов развој и помагао им у томе. А млади су му узвраћали својом истинском љубављу, поштовањем и пажњом.

Драги наш професоре,

Били смо Ваши савременици. Баш као и професора Оке, Чолића, Хранета Стојановића, Сувајлића, Микице Арсенијевића, Маџуре. И њих смо заувек остављали на овом истом гробљу, под овим истим београдским небом.

Велика је наша морална обавеза према Вама и њима да будемо ваши достојни следбеници.

Хвала Вам професоре за све што сте учинили за Југословенске железнице, нашу саобраћајну струку и науку, за наш и Ваш Факултет.

Памтићемо Вас и сећати по добру, а то значи радо и често.

Добри наш професоре, нека Вам је лака земља.

Реч декана Факултета, проф. др Владете Чолића, на сахрани проф. др Божидара Милошевића на Новом гробљу у Београду, среда, 15. новембра 1989. г. у 14³⁰

ДР НЕНАД ЗРНИЋ

Рођен 1909. године. На Машинском факултету у Београду предавао од 1949. г. Учествовао у оснивању Високе саобраћајне школе. Хонорарни наставник за предмете: ЛУКЕ И ПРИСТАНИШТА и ПРЕТОВАРНЕ МАШИНЕ И ПОСТРОЈЕЊА, од 1950. до 1953. г. Један од најистакнутијих педагоза и стручњака нашег речног бродарства. Дописни члан САНУ постао је 1972. а редовни 1985. г.

Преминуо 20. фебруара 1991. г. Сахрана – кремација обављена је у петак, 22. фебруара у 13 сати на гробљу Лешће у Београду.

Декан Факултета је 22. фебруара 1991. г. послао породици телеграм саучешћа (бр. 8434).

Породица проф. Ненада Зрнића
Београд, ул. 29. Новембра 66

Модим вас да примите најискреније саучешће у тузи која вас је задесила. Још једном хвала честитом и мудром професору на свemu што је учинио за наше бродарство а посебно на добронамерном прихватању млађих колега и несебичној помоћи у њиховом стручном и научном раду. То се не може заборавити.

Декан Саобраћајног факултета

Проф. др Владета Чолић

ДР ТРИВУН ТЕСЛИЋ

Рођен 1911. године. Директор Поштанске штедионице. Хонорарни ванредни професор за предмете: ПРИВРЕДНО ПОСЛОВАЊЕ САОБРАЋАЈНИХ ПРЕДУЗЕЋА и ОСНОВИ ПОШТАНСКОГ САОБРАЋАЈА. На Факултету предаје од 1964. године. Преминуо 19. јануара 1992. године

Умро је професор Тривун Теслић. Када оде такав човек његов одлазак се не мери само разликом године смрти и године рођења. Када такав човек одлази тешко је набројати и описати шта је све иза себе оставио у свом дугом радном веку, па и после њега.

Опраштам се од професора пре свега као његов некадашњи студент а онда и као тренутно први човек Куће у којој је професор Тривун Теслић био уважени наставник више деценија.

Пре скоро 25 година професор Теслић ми је на трећој години студија предавао "Привредно пословање саобраћајних предузећа" – предмет који су слушали сви студенти београдског Саобраћајног факултета, а затим на IV години изборни предмет "Основи ПТТ саобраћаја" – из кога је касније настао и Одсек за ПТТ саобраћај, чији је један од оснивача био и професор Теслић.

На мене је оставио утисак једног смиреног и сталоженог господина (у оно време када је та реч била прилично запостављена у нас), мудрог, племенитог и одмереног са свим карактеристикама поднебља и крша из кога је поникао. Његова предавања су свима нама била јасна и разумљива. Но, најважније од свега, за разлику од неких стално запослених наставника, професор Теслић је увек имао времена за своје студенте – било у зградама у Таковској улици и на Топчидерском венцу или у својој канцеларији у Васиној улици.

Такође, међу првим наставницима нашег Факултета – а не заборавимо он је био хонорарни професор – успео је (уз свој редовни посао у Поштанској штедионици) да напише прво скрипта а онда и уџбеник "Привредно пословање саобраћајних предузећа" као и скрипта "Основи ПТТ саобраћаја". Сви који су били студенти добро знају шта значи имати ваљану књигу из које се могу успешно припремати испити.

А на испитима, који су увек били усмени, професор је иза својих наочара и са обавезном цигаретом у руци, био према нама пун родитељске доброте и имам утисак да му је било врло тешко да студенту упише негативну оцену.

Студенти су му узвраћали поштовањем и пажњом и трудили се да спремни изађу на испит.

Волео је да нас упозна као личности и још током предавања а и на испиту дискретно је сазнавао ко смо, одакле смо, које смо испите до тада положили, шта нам је још остало до краја студија.

Све ово говори како је професор Тривун Теслић са великим љубављу обављао један чистан и одговоран позив педагога и васпитача младих.

Када смо се доцније сретали на Факултету, професору – сада у пензији, очито је било драго да неко од његових студената наставља рад на Универзитету. Интересовао се за развој Факултета, распитивао се о млађим сарадницима, о старијим колегама.

Разговарали смо и о најобичнијим свакодневним стварима: о набавци огрева за зиму, о поправци кола, о професоровом дијабетесу, о др Маџали из Дома здравља на Врачару – код које се и моја мајка лечила, о нашој заједничкој улици – јер професор је станововао у Молеровој а ја сам одрастао на углу Молерове и Његошеве улице.

И тако је било све до пре неку годину.

Ето, то су сећања на професора Тривуна Теслића, човека за кога се може са правом рећи да је волео посао који је радио али и да су њега волели они који су радили са њим – његови студенти и колеге.

Професор Теслић је проживео један честити живот испуњен великим и поштеним радом – а део тог рада је уткао и у развој Саобраћајног факултета Универзитета у Београду а посебно његовог Одсека за ПТТ саобраћај. Живот и рад професорови требало би да буду пример многима од нас.

Знајући за скромност професорову, ипак верујем да не би замерио на овим речима исказаним са осећањем туге (јер одлази један ретко поштен, добар, чистан и вредан човек) али и са осећањем захвалности за све што је учинио за наш и његов Факултет.

Сећаћемо га се по добру, а то значи дugo и често.

Нека је вечни мир и покој души професора Тривуна Теслића.

Реч проф. др Владете Чолића, декана Факултета, на сахрани-кремацији проф. др Тривуна Теслића, у среду, 22. јануара 1992. г. у 14^h на Новом гробљу у Београду.

ДР МИЋО РАДОНИЋ

Рођен 1925. године. Редовни професор за предмет: ОСНОВИ ОПШТЕНАРОДНЕ ОДЕРАНЕ СФРЈ. Држао наставу из предмета: ПЛОВИДБЕНО ПРАВО. У сталном радном односу на Факултету од 1976. г. Пензионисан 1987. г. Премијну 24. новембра 1994. г., а сахрањен у понедељак, 28. новембра у 13^h на Новом бежанијском гробљу у Београду.

Декан Факултета је 25. новембра 1994. г. послао породици телеграм саучешћа.

Породици проф. др Миће Радонића
Гандијева 130, Нови Београд

Поштована породицо Радонић,

Потресени смо изненадним одласком нашег драгог професора Миће. Судбина је хтела да је своје последње сате живота провео баш на његовом и нашем факултету коме је био веома привржен и одан. Његов лик дивног и ведрог човека, борца, научника и педагога не можемо заборавити.

Молимо вас да примите изразе нашег искреног саучешћа.

Декан Саобраћајног факултета

Проф. др Владета Чолић

СВЕТИСЛАВ ЈОВИЋ

Рођен 1910. године. Редовни професор за предмете: ОРГАНИЗАЦИЈА РАДА БРОДОВА и ОРГАНИЗАЦИЈА РАДА ПРИСТАНИШТА. Хонорарни наставник од 1952. до 1960. г. У сталном радном односу на Факултету од 1960. до 1962., а после и у периоду од 1967. до 1971. г. Пензионисан 1978. г. Преминуо 17. јуна 1995. г. а сахрањен у среду, 21. јуна у 13 сати на Новом гробљу у Београду.

Декан Факултета је 19. јуна 1995. г. послао породици телеграм саучешћа (бр. 81203).

Породици проф. Светислава Јовића
Стојана Новаковића 2, Београд

Поштована породицо проф. Јовића,

Сазнали смо за одлазак вашег супруга, оца и деде а нашег уваженог и цењеног професора.

Тужни смо јер нема више једног од оснивача Саобраћајног факултета и његовог првог декана. Отишао је заувек једна од последњих живих легенди нашег речног бродарства и преселила се у успомене и сећања својих некадашњих сарадника, студената и следбеника.

Молимо вас да примите изразе нашег искреног саучешћа.

Декан Саобраћајног факултета

Проф. др Владета Чолић

СИР - КАТАЛОГИЗАЦИЈА У ПУБЛИКАЦИЈИ
Народна библиотека Србије, Београд

378.665.6(497.11) "1983/1995"
ЧОЛИЋ, Владета

Поздрави и писма / Владета Чолић. – Београд: Саобраћајни факултет Универзитета у Београду, 1995. ([Београд]: Служба за издавачку делатност Саобраћајног факултета). – 103 стр. 24 см. – (Библиотека "Прилози за историју Саобраћајног факултета Универзитета у Београду", књ. 3)
Тираж 200.

ISBN 86-7395-008-2

а) Саобраћајни факултет (Београд) –
ИД=42655756

ЧЕТРДЕСЕТ ПЕТ ГОДИНА САОБРАГАЈНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

YU ISBN 86-7395-008-2